

İLKÖĞRETİMDE BİLİM DIŞI DERS KİTAPLARI

Mahiye Morgül

(Müzik ve Drama Eğitimcisi, Müzikolog)

“Öğretmeden başarıyı ölçmek zorbalıktır.”

Konfüçyüs

Sorun:

İlköğretim ders kitaplarında pedagojik yanlışlar, matematiksizlik, eğitsel olmayan resimler, zemini çok renkli sayfalar, düzensizlik, kuralsızlık, akıl dışı anlatımlar, eğitici olmayan yazılar, yazım ve kavram yanlışları.

Soru:

Bilimsel eğitim, pedagojik kurallara uygun olarak yazılmış nitelikli ders kitaplarıyla yapılır. Ülkemizde 2005 yılından itibaren kullanılan ders kitapları bilim dışı kitaplardır. Bu kitaplarla sağlıklı ve nitelikli insan yetiştirilebilir mi?

İlksöz:

Eğitim, çocuğun hayatla bağına kuvvetlendirmek, onun zihinsel, fiziksel ve ruhsal gelişimini desteklemek için yetişkinler tarafından düzenlenir. Toplum, yeni nesilleri sağlıklı ve nitelikli yetiştirmek üzere eğitime para ayırır, bilimsel eğitim yapılan okullar açar, bu derslerin öğretmenini yetiştirir ve kitaplarını hazırlar.

Pedagojik kurallar göz ardı edilerek, bu kurallar tersine çevrilerek yazılmış kitaplar çocuğa hiçbir şey öğretmediği gibi, alması gereken eğitimi almadığı için çocuğun zihinsel ve ruhsal gelişimine zarar verecektir.

Tüm yukarıda saydığımız nedenlerle, her eğitimcinin temel bilgi dağarcığında olması gereken Eğitimde Pedagojik İlkeleri öncelikle anımsayalım.

Eğitimde Pedagojik İlkeler

Çocuklar;

a-Yakından uzağa,

b-Somuttan soyuta,

c-Bilinenden bilinmeyene,

d-Bütünden parçaya, ilkesiyle eğitilir.

e-Üniteler bu pedagojik ilkelere göre basamaklandırılır.

f- Çocuk, doğru örneklerle eğitilir. Olumsuz örnek, örnek değildir.

g-Kavram eğitimi somut örneklerle yapılır.

h-Çocuk, 12 yaşına kadar soyutlama yapamaz. Hayata ve bilime temel olan konular soyut masallarla anlatılmaz.

i- Negatif sözcükler sık tekrarlanırsa hafızadaki güzellikleri siler.

j-İnsan önce resmi görür. Resimde yanlış varsa çocuğun dikkati yazıya çekilemez. Okuma parçasında resim, yazıdan büyük yer tutmamalıdır.

k-İnsanın gözü bozuk olanı önce seçer. Bir resimde ritmi/akışı bozan nokta varsa, çocuğun dikkati oraya takılır.

Çünkü, insan beyni ritmik olan nesnelere algılayabilme özelliğindedir, asimetri algılanabilir değildir. Asimetri, kuralsızlıktır. Örneğin yazım kuralları sayfadan sayfaya değişmez, ya da aynı sayfada farklı puntolarla yazı yazılmaz.

l- Tarih bilinci ve atalarına şükran duygusu, okuma parçaları ve şiir içerisinde verilir.

m-Türkçe okuma parçaları çocuğun hayatla bağına kuvvetlendirmek içindir. Okuma parçaları, insanın zayıf düştüğü anları değil, başardığı anları anlatır.

n- Eğitsel şiir, çocuğun yazdığı şiir denemeleri değil, şairlerin çocuklar için yazdığı, sanat değeri olan şiirlerdir. Çocuğun şiir denemesi sınıf panosuna, şairin şiiri ders kitabına girer.

o-Resimli yazılarda, resimle yazı arasında uyum-denge olmalıdır. Uyumsuz, asimetri ve dengesiz resimler, çocuğa güvensizlik duygusu verir. Güvensizlik ise çocuğun yaşamla bağına zayıflatır, bilime ve büyüklerine olan saygıyı yok eder.

p-İnsan gözü, ritmik duran nesnelere hızla algılayabilir, kümelenirebilir ve sayabilir.

r-Bir sayfanın düzenli olması halinde çocuk o sayfayı bir bütün olarak görüp algılayabilir. Dağınık duran resimleri birbiriyle ilişkilendiremez.

-Bir sayfada, farklı puntolarla yazılmış bölümleri ve farklı büyüklükteki resimleri çocuk birbiriyle bağlantılı olarak algılayamaz.

Ders kitaplarında akıl dışı soru olmaz:

-Çocuğun, hayatta mümkün olmayan şeylerle aklının sınırları zorlanmaz.

Dünyanın üzerinden gökkuşağına bakmayı hayal ettirmek, gibi. (2.Sınıf Matematik Ders Kitabı, s.124-125)

-Çocuk, bir saçmalığın üzerinde düşünmeye zorlanmaz;

“Masallar, gökkuşağının değdiği yerde, kilogramlarca altın olduğunu anlatır. Ne dersiniz, sizce bu doğru olabilir mi?” gibi. (age.s.125)

-Düşünme, insana dair bir beceridir, hayvanlar düşünmez. Çocuğa, “Sarman ile Tekir” gibi masal hayvanlarıyla matematiksel düşünme yaptırılmaz. (s.111)

-Yıldızlar gibi, sayılamayacak kadar çok olan şeyleri, kaç tane olduğunu tahmin etmesi çocuktan istenmez. (2.Sınıf Matematik ders Kitabı, s.111)

-Hayvan konuşturan kabarcıklı resimler sadece karikatür dergilerinde olabilir. (2.Sınıf Matematik Ders Kitabı, s.67, kaplumbağa ile böcek konuşamaz!)

-“İnsan gözleri” nesne olarak çizilmez, sayı sayma işleminde kullanılmaz. Sayı sayma işi, elle tutulabilir nesnelere yapılır. Ayrıca, insan gözleri en kutsal organdır, onu siyah zemine resmedilmiş görmek ürkütücüdür, empati kurulabilir değildir. (2.Sınıf Matematik Ders Kitabı, s.58)

-Çocuğa, “Filleri evinizde beslemeyi düşünür müsünüz?” gibi aklın sınırlarını zorlayan soru sorulmaz. (age.s.35)

-Rüya ders kitabının konusu olamaz. (Türkçe 1.sınıf Ders Kitabı; “Güneş Nereye gider?”, “Ayla’nın Bulut Oyunu”)

-Çocuk rüyasını resmetmeye zorlanamaz. Rüya resmedilir şey değildir. (age.Ayla’nın Bulut Oyunu, ünite sorusu)

- Matematik sorusunda özel isimlere hanım, bey, vali, profesör, gibi unvanlar eklenmez. Çünkü çocuğun akli sorulan soruya değil o özel isimli tanıdığı bir kişi varsa, akli ona gider, dikkati dağılır.

Eğer sınıfta aynı isimde bir çocuk varsa, arkadaşları bu sıfatı o çocuk üzerine etiket gibi kondurabilirler. Ayrıca, o isimdeki bir politik kişilik, sanatçı, film kahramanı, okulun çevresinde bu isimle iyi veya kötü anılan bir kişi varsa, çatışmaya neden olabilir.

Bu yanlışlık 2.Sınıf Matematik Ders Kitabında s.139’da yapılmıştır:

“Zihinden Çıkaralım” başlığı altında, bir kadın resmi ve kadının almayı hayal ettiği giysiler düşünme baloncuğu içerisinde gösteriliyor.

Resmin altında problem cümlesi ve sorular şöyle yer alıyor:

“Emine Hanım, 60 TL ile kendisine mağazadan neler alabileceğini düşünüyor. Hesaplamalarını zihinden yapmaya çalışıyor.

***Bu hesaplamaları kolayca nasıl yapabilir?**

***Hangi durumda zihinden çıkarma işlemi yapmaya ihtiyaç duyarız?**

***Sizce Emine Hanım neler alabilir? Zihinden hesaplayınız.**

a-Birinci soruda bu hesaplamaları nasıl kolayca yapacağı soruluyor. Bu soru çocuğa değil öğretmene sorulabilir.

Bu soru çocuktan karşılaştırmalı zihinsel faaliyet istemektir. Çocuktan bir konuda bir tek ve kesin cevabı olan bir şey istenmelidir.

b- İkinci soru, burada gereksizdir, çocuğu sorudan uzaklaştırır.

c-Üçüncü soru, problem cümlesinin bitişidir. Soru sıralamasında çocuğun zihni başka şeylerle oyalandıktan sonra bu soruya geçilmesi pedagojik bir başka hatadır.

d-Zihinsel işlem istendiği halde, çıkartma işlemi resimle gösterilmektedir. Bu bir çelişkidir.

Bu soruda, çocuğa başarısızlığı tattırmak için sinsice kurulmuş bozuk sorular vardır.

“Emine Hanım” gibi, büyük bir pedagojik yanlışla soruyu sorduğu için, baştan bu soruyla empati kuramayacak olan çocuk sayısı oldukça yüksektir.

Çocuğun kendisini merkeze koymayan sorularla çocuk empati kurmaz ve soruyu kendine yöneltmiş soru olarak düşünmez, bu psikolojik nedenle, çocuk üçüncü şahıslar üzerinden sorulan sorularda beklenen çabaya girmez, böylece zihinsel faaliyet için gereken gücü kendinde toplayamaz.

Çocuğa bu şekilde başaramayacağı şekilde soru sormak, ona haksızlıktır, ona zulmetmektir.

Bu soruda adı özel isim olarak geçen Emine Hanım adlı bütün veliler veya makam sahibi kadınlar veya Emine adlı kız çocuğu olup da 2.sınıfta bu kitabı okuyan aileler, haklı olarak soruya itiraz etmek isteyebilir, adlarının ders kitaplarından kaldırılmasını isteyebilir, hatta manevi tazminat davası dahi açabilirler. Çünkü Milli Eğitim Bakanlığı toplumda bu tür çatışmalara sebebiyet verecek şekilde ders kitabı hazırlama hakkına sahip değildir.

* Yazımıza konu Matematik 2.Sınıf Ders Kitabının yazarları: Yeşim Göğün, Uğur Karaman, N.Hülya Ulubay, Fatih Öncü. İhlas Gazetecilik AŞ, İstanbul 2009, 5. Baskı.

Ders Kitaplarında Olması Gereken Eğitici Resimler

a-Ders kitaplarında gerçek fotoğraf kullanılır.

b-Eğer resim kullanmak zorunda kalınırsa, resim sanatının ZEMİN, MEKÂN, SINIR, IŞIK ve PERSPEKTİF gibi, bütün kuralları kitap resimleri için de geçerlidir.

c-Ders kitaplarında matematiği bozuk resim veya karikatür çizim kullanılmaz.

d-Bilgisayarda yapılmış animasyonlar çocuğa resim olarak sunulmaz.

e-Çocuk önce resmi görür. Eğer resimden olumsuz etkilenmişse yazıyı okumakta istekli olmaz. Bu nedenle çirkin ve itici resimler kitaba girmez.

f-Kolaj resimler ders kitabına girmez. Bakışları başka başka yerlerde iletişimsiz insan grupları, değişik mekânlardan alınmış resimleri birbirine girdirmek veya bir karede göstermek, uzaktan ve çok yakından çekilmiş fotoğrafları üst üste bindirmek göz bozar, baş döndürür. Kameranın nereden baktığı belirsiz kolajlar, insanın tersini döndürür.

g-Vücut oranı bozuk resmedilmiş, empati kurulamayacak pozisyonda, örneğin çok yüksek bir kulenin tepesinde veya uçurumun kenarında, altı boşluk olan zeminsiz bir evde kendini hayal ettirmek ve benzeri animasyon imajlar; uyumsuzdur, matematiksizdir, anlamsızdır, algılanamaz, algıda bozukluk yapar, baş döndürür.

Çocuğun kendini çaresiz ve ezik hisseceği böyle resimler çocuğun zihinsel alanına tecavüzdür.

h-Eğitim, çocuğun hayata sağlam tutunması içindir, iç karartıcı resimler çocuğa sunulmaz.

i-Sayfa kenarına yaslanmış resimler, sınırsızlık duygusu verir, matematiksizdir, beyni dağıtır.

j-Kenar çizgisi soldurulmuş belirsiz resimler boşlukta kalır, hafızaya kaydedilemez.

k-Bir obje, normal ölçülerinden daha büyük resmedilmez, sayfanın dışına taşacak şekle getirilmez; resmedilirse, böyle resimler matematiksizdir, algılanabilir değildir.

Örnek; 1.Sınıf Matematik çalışma kitabının kapağındaki abaküs! Abaküsün 8,5 boncuğu tam sayfa tutuyor; bu resimde Onluk Sistem yoktur! 2.Sınıf Matematik kitabının kapağında ise mavi bir tahta üzerinde anlamsız ve ürkütücü siyah gölge var.

l-Küçük bir obje, doğal ortamda kendisinden çok büyük olan bir objeden daha büyük olarak resmedilmiş ve ikisi yan yana getirilmiş olamaz. Getirilirse, bu asimetri, henüz soyutlama yapamayacak yaştaki çocuk için algılanabilir değildir. Ayrıca, doğal ölçüsünden büyük resmedilen canlılar ürkütücüdür.

Örnek:1.Sınıf Türkçe Ders Kitabı.s.37-38, denizati-at, istakoz-ahtapot. Bu okuma parçasının hayatla bağı yoktur.

m-Bir resmin yarısı bir sayfada diğer yarısı arka sayfada olmaz. (age. s.33)

n-İki sayfayı birden kaplayacak büyüklükte bir resim ders kitabına konulmaz; bu kitap okul öncesi için tasarlanmış haldedir. (age.s.38-39, 52-53, 54-55, 72-73)

o-Ders kitabının bütün resimleri, aynı ressamın çiziminden çıkmış gibi bütünlük içinde olmalıdır. Resim karakterleri uyuşmayan sayfalar izah edilebilir değildir, zihinde şok yaratır.

Örnek: 2009 Ankara bölgesi için basılan 1.Sınıf Türkçe Ders Kitabına, 2007 İstanbul baskısından başka stilde basılmış sayfalar alınıp araya eklenmiştir.

l. Bir metinde aynı mekâna ait iki resim karesinden birinde ağaç varsa, diğerinde ağaç kesilmez. (age.s.71)

p- Henüz harita bilgisi hiç almamış çocuğun kitabına Avrasya haritası çizip, okunaksız ve göz yoran soğuk renklerle, Türk Dünyası anlatılmaz. Eğitimde “Yakından uzağa” ilkesine de aykırıdır (age.77.sayfa)

r- Kitabın son birkaç sayfası resim defteri gibi boş olmaz. Olursa, “kitap eksik yazılmış” duygusu verir.

s- Fotoğrafta kameranın çekim yaptığı nokta önemlidir, çünkü bu resme bakan kişi kendini o noktada algılar. Eğer makine kaldırım taşı üzerinde tutulmuşsa, üzerinden geçen insanları çeker ve bu fotoğrafa bakan kişi kendini kaldırımaya yatmış da insanlar üzerinden geçiyor olarak, dolayısıyla “insana dair olmayan” bir pozisyonda hisseder. Böyle çekilmiş fotoğraflar ders kitabına giremez, eğitsel değildir.

Örnek: 2.Sınıf Hayat bilgisi ders kitabı s.144-145’de çift sayfayı kaplayan kolaj resimde, çocuklar aşağıdaki bir yere bakmaktadır. Bu sayfaya bakarken insanın tersi dönüyor, insan kendini koyacak yer bulamıyor, çünkü sayfaya değişik pozisyonlarda yerleştirilmiş sayısız çocuk resmi var ve hepsi de yukarıdan aşağıya bakmaktadır.

Örnek: Matematik 1.sınıf kitabının kapağındaki abaküs öylesine büyütülmüş ki, insanın gözünden arkaya, görme alanının içine girilmiş haldedir. O büyüklükte boncuk ve o büyüklükte abaküs gerçek hayatta olamaz.

Örnek: Matematik 3.sınıf ders kitabının kapağındaki beş adet cetvelin hiçbirinde 1.cm ölçüsü aynı değildir.

t- Dijital ortamda yapılan bayrak animasyonları ders kitabına konulmaz. Örneğin, fonda kullanılan, normal halinden çok büyük yapılmış bir bayrağın önünde duran Atatürk resmedilmişse ve bayraktan kırpılmış hilal varsa veya bayrak dalgalanırken üzerindeki ay-yıldız onunla aynı kıvrımda dalgalanmamışsa veya dalgalanmakta olan bayrağın üzerinde dalgalanmayan ay-yıldız varsa, böyle matematiği bozuk resimler beyni yorar, algılanabilir değildir. Örnek; 2.Sınıf Türkçe Ders Kitabı, s.121-122.

u- Animasyon resimler soyuttur, ders kitaplarında kullanılmaz. Sanal olanla gerçek olan resim yan yana getirilmez; zihin bulanıklığına sebebiyet verir.

1.Sınıf Matematik ders kitabından eğitici olmayan resimlere örnek:

Ritimsiz, dağınık duran nesnelere saymaya çalışmak matematik öğretmez. Çünkü sayma işlemi, gözün ritmik atlamasıyla gerçekleşir. Çünkü insan beyni ritmik olan nesnelere algılayabilme özelliğindedir.

Kitapta hemen bütün sayılması istenen resimlerde ritimsizlik, düzensizlik var. Nesnelere saymayı en zor hale getirmek çocuğa haksızlıktır.

Asimetri, matematiksizliktir, beyni dağıtır, algılamaya engeldir.

S.130-131’de; kocaman çizilmiş dağınık duran balıkları çocuğa saydırmak için sınırsız su altı manzarası yaparak, bu resmin altına yan yana dizilmiş minicik insanlar resmetmek suretiyle defalarca asimetri yapılmıştır:

-İnsan, balıktan büyük olduğu halde balıktan küçük resmedilmiş olması asimetridir.

-İnsan, suyun altından daha aşağıya resmedilerek imaj alanında asimetri oluşmuş; sıkıntı verir.

-Sayfanın alt kenarında, bu sayfadaki her şeyden daha küçük, minicik iki çocuk ne hikmetse sayfa numarasını taşıyor.

-Su altında yengeç yosuna tırmanmış.

Bütün bu asimetric durumlardan çocuğun beyni matematiksizleşir. (s.134-135 -150-153-158-159.)

-Sayfa 162-163’deki sınıf ortamında bütün resimler birbirine asimetricdir; Tahtadaki yazının yönü kenarına paralel durmuyor, Atatürk ve bayrak resimleri başka yönlere dönük, 167.sayfada fil ile papağan hizasızdır.

-Son sayfada (172) resmedilen bir kilisenin üzerinde “süpürgeli cadı prensesi esir aldı...” gibi bilim dışı cümlelerle matematik sorusu yapılmış. Baştan beri öğretilenlerin hepsi masal gibi uçar gider.

-2.sınıf Matematik Çalışma Kitabının son sayfasında, değişik boyda Türk Paraları makasla kesilecek şekilde hazırlanmış. Çocuklar parayı kesip onunla birbirine şaka yapar ve bu şakalar sahte para kullanma eğilimi yaratır.

-Özellikle Matematik kitabında baş döndürücü resimler hiç olmaz. Hayatta başımızı döndüren resimlere bakmak da baş döndürücüdür. Örneğin, düşme tehlikesi olan kenarsız dar merdivenler, havada uçan fil, fillerden ev yüksekliğinde kule, boşlukta yükselen merdiven, merdivenden aşağı basamakları atlayarak inen çocuk resmi gibi. (2.Sınıf Matematik Çalışma Kitabı, s.44)

-Seçilemeyen resimleri saymaya çocuğu zorlamak haksızlıktır. (Samanlıkta çöplerin arasına karışmış civcivler seçilemiyor. 2.Sınıf Mat.Ders Kit. S.101)

1.Sınıf Matematik Ders Kitabında Pedagojik Yanlılar

(Kitabın Yazarları: Melek Ay, Risalet Bülbül, Rabiye Ersayar. MEB Devlet Kitapları, 4.Baskı, Ankara 2008)

1.Ünite

1.konu:

“Çevremizdeki Nesnelere Tanıyalım”

Sayfa 2-9’da, KÜRE ve PRİZMALAR; oysa bunlar 5. sınıfta verilir. Matematiğe geometriyle başlanmaz.

Sayfa 11-13’de, “yüksek-alçak”, “içinde-dışında”, “önünde-arkasında” kavramları. Bunlar, temel matematik kavramları değildir. Verilen resimler çocuğun yakın çevresi değildir, sayılabilir durumlar değildir.

Sayfa 18-19, “eşlerini bulalım”: Sayısal olarak “eşittir” kavramını vermez.

Sayfa 22-23’de, “Uzun-Kısa”: Ölçü kavramıdır, geometridir, somut sayılabilirlik vermez.

Sayfa 23’de yanlış sorular:

“En uzun oturağı gösteriniz”: Verilen oturaklar aynı boydadır, fakat perspektif olarak uzakta duran oturak kısa görünmektedir; çocuğa görsel yanıltma yapılmakta, akli karıştırılmaktadır.

“En kısa binayı gösteriniz”: Binalar için yüksek-alçak kavramı kullanılır, “kısa bina” olmaz.

“En uzun çocuğu gösteriniz”: Topu tutamayan kısa boylu çocuğun yaşadığı stres resmedilmiştir. Uzun-kısa kavramı çocukları aşağılayarak verilemez.

Sayfa 25’de verilen hayvan resimleri çocuğun yakın çevresinden değildir.

Sayfa 26-27-29, konu; “Hangisi az hangisi çok”:

“Un”, “Çiçek” gibi sayılamayacak nesnelere matematik yapılmaz.

“Hangi tabaktaki un çok?”, “Hangi saksıdaki çiçek çok”, “Kırmızı az olan sepet hangisi?”, “Üzümü az olan asma hangisi?” gibi sorular yanlıştır; çocuğa kesin sayılarla ifade edilebilen sorular yöneltilmelidir.

Sayfa 28’de verilen etkinlikler tamamen yanlıştır. Örneğin; “İki kavanozun içine çakıl taşı koyun, sallayın, hangisinin sesi daha çoktur?” Böyle bir şey olamaz; cam kavanoz kırılır, hem de sorulan şey müziksel soyut kavramdır!

7.konu; “Sevimli rakamlar ailesi”:

Ders yılının yarısı bitti ve rakamları çizmeye daha yeni gelinebildi! Birkaç ay da sadece rakam çizmeyle geçecek! Birçok çizimde soğuk hayvan dediğimiz sürüngenler resmedilmiş haldedir, bunlar iticidir.

Sayfa.30’da, “1” rakamı için verilen örnek en uzakta olan “güneş”; elle tutulabilir somut nesne değildir, çizimi istenen rakamların hepsi de eğik yazılmış haldedir. (s.30)

Etkinlikte, “Kibrit çöplerinden 1 yazınız” olmaz, çünkü kibrit çöpünün kendisi “BİR” için örnektir.

Sayfa 36-37’de, 2 rakamına “helikopter” (uzaktadır, bir görünüp bir kaybolur) örnek verilmez. 3 rakamını “denizati” (asla ele alınıp sayılamaz ve hayal edilmesi bile çok güç, büyütülerek çizilebilen) örnek verilemez. 4 rakamına “ördek yavruları” (2 ördek, 1 civciv, 1 kaz yavrusu, farklı resimler), 4 dans eden karınca(!), yaşamda asla gözlenmesi mümkün olmayan; bu gibi şeyler matematikte örnek verilemez.

Sayfa 42’de, 7 rakamı için dağcı ve uçmakta olan kartal verilmiş; elleri havada dağa tırmanan dağcı olmaz, dağcılar bu kadar uzaktayken bu kuşlar bu kadar büyük görünemez, yazının üzerinde yürüyen timsah olmaz.

Origami sorunu: Kitapta, bütün ünitelere el işi origami/kâğıt katlama eklenmiş; bunun temel sayıları öğretmeyle ilgisi yoktur, matematiğin içine ilgisiz şeyler sokarak konuların birbiriyle bağı kesilmektedir.

Mutlu ile Kutlu sorunu: Sağ alt köşeye yerleştirilen sanal iki kahraman, öğrenciyi konuyla ilgisiz sayfalara yönlendirerek dikkati defalarca bölmektedir.

2.Ünite

1.konu:

“Çevremizdeki **Silindir ve Konileri Tanıyalım**”. Geometrik şekiller 5. sınıf konusudur.

Sayfa 56'da, başlık, resmin üzerine getirilerek okunaksızlaştırılmıştır.

Sayfa 58'de, “Pırasa, salatalık ve kabak keserek...” etkinliğinde bıçakla kesilecek şeyler önerilmektedir.

Sayfa 60-61'de, “üstü”, “yanı”, “etrafi” kavramları veriliyor; bunlar matematiksel kavram değildir.

-Resimlerde çocuklar için tehlikeli pozisyonlar var; ellerinde balonla dönen oyuncakta bir yere tutunmayan çocuklar... Mevsime göre yanlış giysiler...

Sayfa 63'de, sorularla resimler arasında bağ yoktur:

- “Sağ eliyle yazı yazan çocukları gösteriniz” sorusu yanlıştır, çocuk henüz kendi sağını solunu öğrenmemiştir. Resmin sağı solu dolaylı sorudur, bu soruyu henüz kavrayamaz, ve bu, matematik konusu değildir.

-Masanın etrafında değil de, uzun bir masada karşılıklı oturmakta olan çocuklara bakıp “Masanın etrafında kaç çocuk var?” diye sorulmaz. Soru ile resim arasında bağlantı yok ise, çocuk afallar, çocuğu afallatmak için soru sorulmaz.

-Masanın kenarında çok belirgin bir çocuk var ve masa üzerinde silik resmedilmiş şeyler varsa, “Masanın üstünde neler var?” diye sorulmaz. Çocuk önce çocuk resmiyle empati kurar. Ayrıca, “üstünde” değil “üzerinde” olmalıdır. Bütün kitap boyunca üstünde ile üzerinde kavramı karıştırılmış haldedir.

Böyle şaşırtmalı sorular, bize, 2004'de Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı görevine getirilen Ziya Selçuk'u anımsatmaktadır: “Bir gemide 20 koyun 15 kuzu var, kaptanın yaşı kaç, buna cevap veremeyen çocuk bırakmayacağız” demişti. Z.Selçuk, müfredatın ABD'den Türkiye'ye taşınmasında büyük rol üstlenmiş, bu müfredatın temelini oluşturan “Çok Parçalı Zekâ” teorisini eğitim fakültelerine sokmuş ve 2005'den itibaren okutulan bilim dışı ders kitaplarının yazılmasından birinci derecede sorumlu olan kişidir.

3.konu:

“Saymaya Başlıyorum” (s.64-65)

Yarı yıl geçti, saymaya yeni başlıyorlar. İlk saydıkları ise bu sayfada verilen eğri büğrü fidanlar! Sınırsız bir alanda, fidanların neden böyle dikildiği anlaşılmasın bir resim. Çocuk, yazının altına girdirerek görünemeyen fidanları görmek için zorlanır, sayamaz.

Sayfa 66-67'de, öylesine serpiştirilmiş eğri büğrü kuralsız resimleri çocuğun sayması isteniyor. Resimlerde onluk sistemi veren bir kural yok!

Sayfa 69'da renk farkı olan ve çapraz dizilmiş nesnelere birlikte onarlı sayması isteniyor. Oysa, aynı renkte ve aynı boyda olan nesnelere çocuğun gözü seçebilir. Dalga boyları başka başka olan renkleri seçmekte zorlanır, çocuk afallar.

Kuralsızlık hafızaya kaydedilebilir değildir. Kitap boyunca bütün resimlerde kuralsızlık ön plandadır.

Sayfa 68'de, 100'e kadar saymaya yapılan tekerlemenin bitişi hatalıdır; bitişi veren YÜZ ile kafiye tutmayan satırlar bozuk ve eğitici olmayan sözlerdir.

7.konu:

“Zamanı Öğreniyorum. Takvimi Okuyorum.”

Sayfa 82-83'de bütün resimler buradaki takvimlerle örtüşmüyor:

-Sayfa altında verilen iki fotoğrafa bakılırsa 10 Kasım ve 29 Ekim günleri takvimde öğretilmelidir, ama takvimin ikisinde de bunlar yoktur.

-2009 yılındayız, fakat takvim 2007'dir.

-Duvar takvimi 25 Ekim'i gösteriyor.

- Soldaki masanın üzerinde bir kolaj yazı var. Ali diye biri Kutlu'yu 30 ekim günü doğum günü kutlamasına davet ediyor. Bu yazı neden kolaj, Ali kim?

-Sağdaki masanın üzerinde bir kolaj yazı var, eda Mutlu'yu 29 ekim günü ziyarete gelecek, Eda kim? O gün okuldaki bayram töreninde olmaları gerekiyor.

-Mutlu'nun takviminde 29 Ekim'i gösterebilmek mümkün değil; belirgin değildir, okunaksızdır.

-İki sayfanın resmi yerdeki haliya bakılırsa bir bütündür, ama ayrı iki resimmiş gibi soru sorulmaktadır.

-Mutlu'nun parmağı neden 31 Ekim'i göstermektedir, anlamsızdır.

-Takvimin 2007 yazısı neden yamuktur?

-Anıtkabir fotoğrafı neden arka bahçesinden çekilmiş ve küçüktür, neden sayfanın altındadır? Cumhuriyet Bayramı töreni de aynı şekilde değersizlik imajı verecek şekilde sayfanın altındadır. Eğer bu resimler matematik konusuyla ilişkili değilse burada ne işleri var?

4.Ünite

Konu:

“Geriye Sayalım”.(s.130-131)

Tam sayfa resim, su altında karışık halde yüzen balıklar. 20'den geriye sayılması isteniyor. Sıraya dizilmiş halde değildir ve 20.balık yunusa yem olmak üzeredir, çocuğun dikkati yutulmakta olan balığa yönlendirilmiş haldedir. “Çocuklar önce resmi algılar” eğitim kuralına göre burada sayılacak balık yoktur.

-Yutulmakta olan balık çocuğun aklına takılır. Onu gördüğünde diğer balıklara dikkatini veremeyecektir. Çocuğun dikkatini dağıttıktan sonra ondan bir şey istemek ona haksızlıktır.

-Animasyonun altında yer alan iki küçük fotoğraftaki halk oyuncularını ise saymak mümkün değildir; seçilemeyecek kadar küçüktürler. Zaten onları sayması da istenmemektedir, ki bu durumda bu resmin orada dikkat dağıtmaktan başka işlevi yoktur.

-Bu tabloda, insan, balıktan daha küçük resmedilmiş, büyük-küçük kavramı tersine çevrilmiştir.

-İnsan en değerli varlıktır; insanı minicik resmederek değersizleştiren bir imaj etik değildir.

Sayfa 134-135'de çıkarma işlemi için verilen resimler birbirine girdirilmiş bozuk resimler olup, sorular ise başarısızlığı ölçen kötü örnektir:

-Kaç kayakçı düşmüş? Kaç bisiklet bozulmuş? Rafting yapan kaç kişi suya düşmüş?

-Altındaki fotoğraflarda yer alan halk oyunu ekibini küçük gösteren resmin buradaki anlamsızlığı, dikkat dağıtmaya neden olacaktır.

Sayfa 139'da, tepsideki fincanları düşürüp kıran, suçlu pozisyonundaki çocuğa baktıracak “tepside kaç fincan kalmış?” diye sormak haksızlıktır. Çünkü bu yaşta çocuklar istemeyerek çok şeyi kırarlar; ona empati kuramayacağı soru sorulmaz!

İkinci resimde soru, “kaç simit satın almış?” değil, “tablada kaç simit kalmış?”, çünkü eksilme kavramı öğretiliyordu.

Sayfa 144'de, 2009-2010 ders yılından önce TL'ye geçildiği halde sorular YTL olarak sorulmuştur!

5.Ünite

1.konu:

“Anlıyorum, Problem Çözüyorum”. (s.158-159)

Tam sayfa köy meydanı, resimde köy çeşmesinde tabak-bardak yıkamaya giden bir “baba” var. Çeşmeye ve oradan da otobüse gidilecek, kaç ayakla gidilir diye soruluyor. Ölçü birimi “ayak” olamaz ve ayakla matematik problemi yapılmaz, herkesin ayak boyu farklıdır. Üstelik köyde meydana ayak değil “adım” ölçü olabilir. Ayrıca ölçümler sınıfta yapılır.

Bu resimde çelişkili olan diğer durumlar:

-Köy yerinde baba bulaşık yıkamaz.

-Köy çeşmesinde bardak tabak yıkanmaz.

-Yıkanmış bardaklarla otobüse binilmez, oradan dönüp bir başka çeşmeye gidilmez!

Sayfa162-163'de, sınıfta bütün resimlerin perspektifi bozuk

-Bayrak yamuk, tahta ve yazısı yamuk, kocaman ekmek bıçağı sınıfa getirilmiş, sınıfta karpuz kesilmiş, tahtanın önünde kesilmiş bir ekmek dik olarak durabiliyor, vb.

Sayfa 167'de "Hangisi ağır?" resmine fil ile papağanın ikisi de somut ağırlık kavramı için örnek olamaz. Halterci kızın göğsünde ay-yıldız gereksizdir, yenilgi anını milli simgelerle vermek etik değildir.

Sayfa.172'de, "Bu ünite de neler öğrendik?" resminde cadılı prensesli bir masaldan resim var. Masallar soyuttur, masaldan matematik sorusu olmaz!

-Bu masalda verilen sosyal kavram Anadolu kültürü ile hiç uyuşmaz.

-Sorulan KULAÇ kavramı sabit bir ölçü birimi değildir.

-Kulenin tepesinde duran prensesle empati kurmak zordur, düşecek gibi çaresiz duran minik kıza bakarken insanın başı dönüyor, çocuklar buna zorlanmamalıdır. İnsanın kanını donduran, "Aklın durduğu, çaresiz anlar" üzerine matematik yapılmaz! Böyle bir resimle eğitim olmaz!

-Sayfa.173'de, birbiriyle bir araya gelmeleri olanaksız olan hayvanlar, fil, deve kuşu, leylek ve fare, konuşturuluyor.

-“Masal gibi matematik sorusu” olmaz. Matematik sayısal gerçekliktir, masal ise uydurmadır, düştür.

-Böyle sorular, çocuğa yapılmış “zihinsel taciz” suçları kapsamında ele alınması gereken ciddi hukuki durumlardır.

EK: Düşle gerçeğin biri birine girdiği durumlarda büyük insanlar bile “aklım karıştı” diye ifade ettikleri bir zihinsel kaos yaşarlar. Maalesef, Ekim 2009'da okulların açılmasıyla birlikte, TV'de böyle magazin programları yayınlanmaya başlanmıştır.

Eğitim Kitapları Beyaz Sayfa Üzerine Siyahla Yazmayı Gerektirir

-Beyaz zemin gözü dinlendirir, üzerindeki yazıyı okunaklı yapar.

-Renkli zemin üzerine renkli yazı gözü ve beyni yorar. Renkli baskı kitaplar pedagojik yanlıştır; renklerin farklı dalga boyları dikkati keser, algıda zorlanmaya neden olur, anlamlı okumayı engeller.

-Farklı renkler beyne farklı saniyelerde ulaşır, bu durum algıda kaos yaratır.

- Soğuk-sıcak renklerin psikolojik etkileri okuma metnini itici veya çekici yapar, çocuğun okuma isteğini azaltır veya artırır.

-Mavi zemin üzerine beyaz yazı; geç algılanır, beyni en düşük ayarda çalıştırır. (Matematik kitabının kapağında bu durum dikkat çekicidir!)

-Soğuk renkler, üzerindeki yazıyı itici hale getirir.

-Mor üzerine siyah yazı, görmeyi zorlaştırır.

-Ayrı renklerle yazılmış kelimeler; birbirinden bağımsız olarak algılanır, anlamlı okumayı engeldir.

-Rengarenk zemin üzerindeki bir yazıyı aynı hızda görüp okumak mümkün değildir.

Yazımda Kuralsızlık ve Eğitsel Olmayan Sorular

Ders kitaplarında, evrensel yazım kurallarına uymak gerekir. Kuralsızlık algılanabilir değildir, bu nedenle çocuğun önünde yazım kurallarına uygun metinler olmalıdır.

Yazım kuralları, yazılanı doğru anlama, bir fotoğraf gibi metni hafızaya alma, bilgiyi depolama ve gerektiğinde onu çağırma, yazıdan ana fikir çıkartma, paragrafların giriş-gelişme-sonuç bölümlerini belirleme, gibi zihinsel faaliyetin kolaylaştırılması için bir gereklilikten doğmuştur.

1.Sınıf Türkçe Ders Kitabında bütün yazım kuralları çiğnenmiş haldedir:

a-Yazının başlığı en yukarıda olur, resmin veya sayfanın dibine yazılmaz.

b-Satırlar aynı mesafede kesilir; göz alt satıra atlarken, farklı noktalardan dönüş yapmaz.

c-Sayfa kenar boşlukları bütün sayfalarda aynı olur, buralarda göz dinlenir. Satır başları aynı girintide olur.

d-Satırlar bir oyana bir buyana yaslandırılmaz. Yazı, dev ormanın içinde kaybettirilmez, ağaç gövdesine yazılmaz, yazı sayfa içinde yılan gibi kıvrılarak dolaşmaz.

f-Türkçe Okuma kitaplarında yazıdan çok resim olmaz.

g-Yazı, resimle üst üste olmaz.

h-Kurulan cümleler, elle tutulabilir, somut sözcüklerle olmalıdır. Her sözcüğün zihinsel alanda çağrışımı bir tek fotoğraf olmalıdır, iki değişik anlamda olabilen sözcükler seçilmez.

i- Kavram karışıklığına sebebiyet vermeden, açık anlaşılır sözcüklerle ders kitabı yazılır. Örneğin 1.Sınıf Matematik Çalışma kitabında olduğu gibi, bir yıl “Performans ödevi” denilen bir şeye, öteki yıl “görev” denilmez.

Ayrıca, “Performans” gibi İngilizce’de pek çok anlamda birden kullanılan bir sözcük Türkçe ders kitabına girmez. Aynı anlamda “Ödev, Matematik ödevi, Hayat Bilgisi Araştırma Ödevi, Ev Ödevi gibi daha önce eğitim dilimizde yer etmiş “ödev” kavramımız vardır. Öte yandan, “performans” sözcüğü bir eksikimizi karşılamamakta, tam tersine kendi dilimizi kısıtlamaktadır.

j- Matematik kitabında kullanılan ifadeler mutlaka matematiksel olmalıdır. Örneğin, 1.Sınıf Matematik çalışma kitabında “Aradaki çadırı boya” yanlışır, “ortadaki çadırı boya” denilmeliydi. Ayrıca matematik kitabı boyama kitabı değildir!

Matematikte, nokta atışlı sözcükler bilerek seçilir; dolaylı anlatımlar bu yaşta anlaşılır değildir. Örneğin; “dört katlımın yanındaki sekiz katlı ev”, “resimde sol eliyle yazı yazan çocuk”, nokta atışlı değildir. (1.Sınıf Matematik çalışma kitabı)

k-Çocuk, bilinmeyen “adsız kişi” ile empati kuramaz. Sadece “ben” ve “sen” kavramını algılar. Adı olmayan üçüncü şahıslar çocuk için soyuttur, onları gözünün önüne getiremez. Bu nedenle, matematik ve ünite sorularında üçüncü şahıs üzerinden çocuğa soru sorulmaz.

l-Çocuk kendini suçlu pozisyona getiren rollere giremez, içine kapanır, cevap vermek istemez. Örneğin, ünite sorularında, “Arkadaşının kitabını kaybettin, ona ne söylersin?” gibi bir soru sorulmaz. (2008, 1.Sınıf Türkçe Ders Kitabı, s.52.)

m-Çocuğa arkadaşlarıyla ilişkisini bozacak, aklına kötü şeyler getirecek veya onu zor durumda bırakacak sorular sorulmaz. (age. s.21-38)

n-Olumsuz insan tiplemesine ait, “Mızıkçı, Mikro Hüseyin” gibi sıfatlar, okuma metinlerine konu edilerek çocukların zihinlerine ekilmez. Çocuklar olumlu örneklerle eğitilir.

o- Soluk siyah, gri yazılar ve resimler, göz yorar. Aynı metnin bir sayfası siyah bir sayfası gri olursa, beyin-göz koordinasyonu bozulur, astigmat yapar. Örnek; 2.Sınıf Türkçe ders kitabında s.89’da “Mikro Hüseyin”, s.96’da “Küçük Dev Adam”.

Ders Kitaplarında Eğitsel Olmayan Yazılar

Özellikle Türkçe okuma parçaları eğitsel olmaktan uzaktır.

a-1.Sınıf Türkçe ders kitabında okuma parçaları: “Güneş Nereye Gider”, “Ayla’nın Bulut Oyunu”, “Denizati”, “Futbolcu Fil”, “Deniz Kızı”, “Kırmızı’nın Sevinci”, vb. Kitabın sonunda okunaksız puntolarda ve soğuk renklerle bir Türk Dünyası Haritası; üstelik Türkiye’yi daha öğrenmemişken!

2.Sınıf Türkçe ders kitabında okuma parçaları: “Uzaylıların Gördükleri Dünya”, Büyülü Bir Atım Olsa”, “Kitap Perisi”, “Renklerin Kraliçesi”, “Mikro Hüseyin”, Küçük Dev Adam”, “Oyuncakların Öyküsü”, Kuyruksuz Demokrasi Olmaz”,

b-Eğitsel yazıda, çocuğun okuduğu metinden çıkartacağı bir ders, bir akıl, bir ana fikir olur. Metnin son cümlesi bunu özetler. Örneğin, bir okuma parçası, “Ayla uyuyakaldı, uykusunda güzel rüyalar gördü” ile bitemez ve ünite sorusunda “Ayla rüyasında ne görmüş olabilir, resmediniz” şeklinde olamaz!

c-Sağlıklı bir hayat için temel bilgiler ilk okuma parçalarında verilir.

Yeni ders kitaplarındaki bütün okuma parçaları koruyucu sağlık bilgisi vermekten uzaktır. İlk üç sınıfta, güneşin mikropları öldürdüğü, hatta güneş girmeyen ahırlarda yeni grip virüslerinin ortaya çıktığı, gibi bilgiler okuma parçalarında işlenmeli, “Güneş giren eve doktor girmez” atasözümüz mutlaka öğretilmelidir.

d-Okuma parçaları bir yazarın kitabından alınıp değiştirilemez. Türkçe kitaplarındaki hemen hemen bütün parçalar yazarlarını şaşırtacak kadar değiştirilmiştir. Bundan çocukların alacağı ahlaki bir değer yoktur.

e-Bilimsel eğitimde kitap, kalıcı olan temel bilgilerle yazılır, yıldan yıla kitabın içeriği değiştirilmez. Ders kitabı, geri dönüşümüyle gelir elde edilen kağıt tomarı değil, içindeki bilgilerle uzun yıllar saklanacak hazinedir ve bu kavram çocuklarımıza öğretilmelidir.

Bir kere basılan kitap kullanıldıktan sonra çocuğun aile kütüphanesinde saklanır, ihtiyaç duyduğunda çocuk bu kitaba başvurur.

f-Türkçe kitaplarında yer alan şiirler eğitici, uyaklı, milli bayram ve önemli günlere dair, anlamlı güzel sözlerle yazılmış, sanat değeri yüksek şiirler olmalıdır. Çocukların kendi şiir denemeleri eğitsel şiir değildir, onlar ders kitabına girmez, sadece sınıf duvarına asılır. (1.Sınıf Türkçe ders kitabı, “Şemsiye”, “Gökkuşacağı”, “Bayram sevinci”)

g-Okuma parçalarında özellikle Atatürk’le ilgili metinlerde görülen “yapar, gider, gelir” gibi, masalmış gibi geniş zamanlı anlatımlar, soyuttur ve zamanda “sınırsızlık” verir, algılanamaz. Ayrıca, Atatürk’ün hayatı gerçektir, masal değildir. (2.Sınıf Hayat Bilgisi ders kitabı, s.96, “Atatürk’ün Çocukluğu”.)

h-Atatürk gibi devrimci bir önderin, yaptıklarından çok, çocukluğunda yaşadığı olumsuz koşulları yazmak eğitici olan değildir; saygı, sevgi ve hayranlıktan ziyade acıma duygusu verir. Üstelik böyle bir metinde Mustafa Kemal yerine sıkça “Mustafa” deniyorsa, ayrıca değer kaybına sebebiyet verir:

- 2.Sınıf Hayat Bilgisi Ders Kitabı, s.96, “Atatürk’ün Çocukluğu” (3 kere “Mustafa”)

-2.Sınıf Türkçe Ders Kitabı, s.28, “Atatürk’ün Hayatı” (2 kere “Mustafa”)

-3.Sınıf Hayat Bilgisi Ders Kitabı, s.34, “Mustafa Kemal’in Okul Sevgisi” (3 kere “Mustafa”)

i-Matematik soruları çocuğa göre sorulur, yetişkine göre değil. Bu nedenle matematik sorusunda, isimlerin yanına “hanım” veya “bey” eklenmez. (2.Sınıf Matematik Ders Kitabı, s.139, “Emine Hanım...”)

Bu sayfada, resimdeki Emine Hanım’ın zihinsel işlemini çocuğun yapması isteniyor. Eğer sınıfta Emine adında bir kız çocuğu varsa öğrencinin dikkati ona gider.

Eğer ülkenin başbakanının hanımı Emine adındaysa, adın yıpratılmaması için, ders kitaplarında veya drama oyunlarında nezaketen aynı isimle bir cümle kurulmaz. Drama eğitimcileri bu tür pedagojik kuralları bilirler. Hatta drama dersinde, doğaçlamalarda rol verilirken, sınıf içerisinden isimler dahi kullanılmaz; çünkü çocuklar sınıftan çıktıktan sonra aldıkları rolü sürdürme eğilimindedirler, birbirlerine incitici olabilirler. Benzer şekilde, özel isimle sorulan matematik sorularında da eğer sınıfta örneğin Emine adında bir kız çocuğu varsa, onunla incitici şakalar yapabilirler.

j-Çocuklar sözcükleri somut durumda kullanıldığında doğru anlayabilir. Örneğin, “Pamukkale’de kat kat bembeyaz merdivenler... Buraya dünyanın dört bir yanından her yıl kat kat artarak gelen turistler.” İkinci cümledeki “kat kat” sayılabilir değildir, soyuttur.

Benzer şekilde kitapta göze çarpan “büyük-büsbüyük”, “kocaman-koskocaman” gibi sınırsız büyüklük veren sözcükler matematiksel kavramlar değildir, matematik kitabında yer alamaz.

Sonsöz:

Her yıl değişen içerikleriyle, ders kitapları, giderek daha kaotik hale gelmektedir.

Mevcut kitaplarla sağlıklı ve nitelikli bir nesil yetiştirmek mümkün değildir

Renkli ders kitaplarını kaldırıp beyaz sayfa bilimsel ve eğitsel kurallarla yazılmış eski ders kitaplarına dönülmesi anne babaların, öğretmenlerin ve okul yöneticilerinin de acil talebidir.

Beyaz sayfa kitapların maliyeti, bir yıl için yapılan renkli kitap maliyetinden ucuza gelecektir ve uzun yıllar kullanılacak kitap olacağını düşündüğümüzde hem ağaç katliamını hem de israfı önleyecektir.

Dışarıdan alınan kağıda basılan kitaplar, her yıl yeniden basılırsa bundan kârlı çıkan yabancılar olacaktır; bu durum sorunun bir başka boyutudur.

Mustafa Kemal Atatürk’ün bir sözünü burada anımsayalım:

“Kağıdını dışarıdan alan bir millet, kültürünü yabancı lütfuna bağlamış demektir.”

Günümüzde durum daha da vahimdir; hızla kâğıt israfı ve ağaç katliamı yaşanmaktadır.

Bu kadar masraflarla basılmış olan İlköğretim ders kitapları nitelikli insan yetiştirmekten uzaktır.

Üstelik hiç bir şey öğretmeden çocuklarımızın bilgisini ölçüyor, onları durmadan test ediyoruz ve test sorularının içinde bir daha beyinlerini dağıtacak şekilde bozuk sorular soruyoruz. Aslında bu sınavlarda, eğitim seviyemizi ne kadar geri çektiğimizi ölçüyoruz.

Sözümüzü Konfüçyüs'le bağlayarak bitirelim:

“Öğretmeden başarıyı ölçmek zorbalıktır.”

1.Kasım 2009 Ankara

Ek1:

Bir yandan da kitap yerine CD sistemine hazırlık yapılmakta, yapılan yanlışların veliler tarafından görülüp düzeltilmesi de olanaksızlaştırılmaktadır. Örneğin Fen Bilgisi dersleri için hazırlanan SESLİ CD'lerde görülen yeni bir tehlikeden söz edebiliriz; seslendirildikten sonra, stüdyoda ekolu ve çapaklı ses haline getirilerek çocuğun işitme sağlığını bozabilecektir. (Piyasada örnekleri vardır.) Buna karşı da kamuoyunun uyarılması gerekecektir.

Ek2: 2009 Ankara, İlköğretim 1.Sınıf Matematik ders kitabından son iki sayfa:

İlköğretim 1.Sınıf Türkçe Ders Kitabı

Ankara 2007-2008 Ders Yılı Baskısı.

(2009'da ekler yapılarak Ankara'da tekrar okutuldu)

2005 yılından itibaren okutulmaktadır. Yüzlerce pedagojik yanlış içermekte olan bu kitap çocuklara bedava(!) dağıtılmaktadır.

Bu kadar yanlış bir kitapta nasıl bir araya gelir diye düşündüğümüzde, aklımıza ABD Savaş Bakanlığının psikolojik harp dairesi tarafından üretilen “uzaktan beyin kontrolü” gelmektedir. Görsel yolla beynin içine gönderilen bunca zihinsel kaos bombası ancak çocuk ve insan düşmanı olan bir

merkezde üretilebilirdi. Görsel bombaların bu kitapların içine nasıl yerleştirildiğini düşündükçe, düşmanlarımızın hiç uyumadıkları, işbirlikçilerini uzun süre bunun için hazırladıkları anlaşılacaktır.

Çocuklarımız okumayı söker sökmez, daha ilk okuma parçalarıyla birlikte onların beynine ekilen bu yanlışlar, körpe beyinlerini savunmasız yakalayacak ve çökertecektir. Yakın bir gelecekte bunun sonuçları görülecek, telafisi imkansız sorunlar doğacaktır. Bu eğitim derhal durdurulmalıdır.

Bir anımsatma ile başlayalım. Atatürk'ün sağlığındaki alfabemizin çarpıcı cümlesi Cumhuriyet eğitiminin temel felsefesini verirdi. Şöyleydi:

UYAN UYAN GÜNEŞ DOĞDU.

Atatürk öldükten sonra:

UYU UYU YAT UYU.

2005'de başlayan piyasacı eğitim:

RÜYANDA NE GÖRDÜN?

Devam;

23 NİSAN BİR KELOĞLAN MASALIDIR!

KIRMIZIYI SEVERİM, BALONUM KIRMIZIDIR!

KİTAP OKUMAK BİR KIR OYUNUDUR!

1.Sınıf Türkçe Okuma kitabının bütününde anlamsızlık ve uyumsuzluk egemendir.

-Olaylar arasında bağ yok,

-Cümleler arasında bağ yok; başı ile sonu arasında bağ yok.

- Anlamlı okuma yapılamaz ve çocuk okuduğunu anlatamaz.

-Türkçe yazım kuralları sürekli çiğnenmiş halde, kuralsızlık egemen.

-Punto farkı, koyuluk açıklık farkı ve renklerle bölünmüş yazılarla parçalılık egemen.

-Resimlerle yazılar arasında bağ yok.

-Resimlerin birbiriyle bağı yok.

-Üst kapakta; okumaya özendirici bir resim yok. Harfler ve sayılardan boz-yap kutularına karışık olarak birer tane konulmuş, bütünsel bir anlam ifade etmiyor. Şekiller dağınık halde durmaktadır.

Not: Kuralsızlık, uyumsuzluk ve dengesizlikler çocuğu akıllı yapmaz, tam tersine akıl bağlarını koparır ve çocuğun beynini aptallaştırır.

Kapaktaki “İlköğretim 1” yazısında kuralsızlık; “İlköğretim” dikey olarak, 1 sayısı ise başka bir puntuyla kocaman yazılmış. Oysa, “İLKÖĞRETİM 1” yan yana aynı puntoda yazılırsa birlikte bir anlamı vardır. Parçalanmışlık sözcükler arasındaki bağı keser, anlamı böler.

Ünite değerlendirmesi yapılan “**Neler biliyorum**” başlıklı bölümlerde çocuklara sürekli olumsuzluklar, itici ve üzücü sorular yöneltilmekte, arkadaşlık ilişkilerini bozacak şekilde düşünce üretmeleri istenmekte, çoğu zaman da karmaşık ve bozuk cümlelerle kaotik sorular sorulmaktadır. Çocuğun bu sorularla sağlıklı normal insan olması mümkün değildir. Bu sorular emperyal merkezlerin psikolojik savaş taktiklerini içeren “Çatışma stratejisi” teorsine uygun görünmektedir.

Örnek 1.(sayfa 52):

-“Mehmet arkadaşına kitabını ödünç olarak verdi. Arkadaşı kitabı kaybetti. Mehmet’in arkadaşının yerinde olsaydınız ne yapardınız?”

Pedagojik yanlışlar: Mehmet'in arkadaşına bir isim, Ali, Ayşe vb. konulmalıdır. İsimsiz bir öznenin yerine kendini koyarak düşünebilme becerisini göstermek yetişkinlerin bile yapabileceği şey değildir. Üstelik de mahcup kişi yerine kendini koymak, eziklik duygusu ile konuşmaya çocuğu yönlendirmek, çok büyük yanlış. Bu, oldukça can sıkıcı bir durumdur. Ayrıca, isimsizlik insanda hiçlik duygusu yaratır ve kimse kendini bir hiç olarak düşünüp fikir üretmez.

Örnek 2.(sayfa.54)

“Bu temada, okuduğunuz metinlerden **en çok** beğendiğiniz kahramanların resimlerini yapınız.”

Pedagojik yanlışlar: Bu bölümde okuma parçalarında kırmızı balonlar var bolca, kahraman olarak bir tane de Keloğlan var. Bu hafta 23 Nisan haftasıdır ve bu ünite resimlerinde 23 Nisan'da okulda veya Cumhuriyet meydanlarında yapılmış olan bir bayram töreni fotoğrafı yoktur. Bol bol kırmızı balon var bu sayfalarda; demek ki çocuk kitaba bakarak balon resmi çizecek.

Nedense “**en çok**” koyu yazılmış! En demek bir tane olandır, ama “kahramanlar” seçmesi istenmektedir. Çocuğu birden fazla kahraman yaratmaya zorlamak onu kendisiyle eşit düzeyde başka şeylerle düşünmeye götürür ki, bu seçicilikte kararsızlığı getirir, bocalatır, kafa karıştırır. “En çok” ile “ler” takısı uyumsuz.

Örnek.3 (sayfa 38)

“Arkadaşı, Didem’in tavşanını seviyordu. Tavşan kaçmak için çabalıyordu. Didem’in yerinde olsaydınız arkadaşınıza ne söylediniz?”

Pedagojik yanlışı: Arkadaşına ad verilmemesi yanlıştır. Tavşanı kaçırılan arkadaşınıza kızacağınız bellidir, ikisi de çocuktur nihayet, burada arkadaşlık ilişkisini zedelemek riski vardır. Burada, çok kurnazca çocuklar birbirine karşı çatışma yaratacak durumlarla empati kurmaya zorlanmaktadır, ruhsal gerginliğe neden olacak sorulardır bunlar. Hiçbir çocuk böyle bir soruyla muhatap edilmemelidir.

Örnek 4 (sayfa 70)

“Murat ile emre basketbol oynuyorlardı. Emre basket atamayınca mızıkçılık yaptı. Murat’ın yerinde olsaydınız Emre’ye ne söylediniz?”

Yanlışı: Eğer bu sınıfta bir Emre varsa, o çocuğun adı “mızıkçı” takılır, çocuklar bunu bir şaka olarak yapar ancak bir eğitim kitabında bunlara fırsat verilmemelidir. Mızıkçılık olumsuz bir davranıştır, bu davranış çocuğun üzerine yapışır, böyle bir soru asla sorulmamalıdır.

Bu sorular, basık, her şeyden çekinen, hep ben hata mı yaptım, suçluluk psikolojisi içinde insan yaratır.

“Boşlukları doldur” sorularında, seçeneklerin hepsi de yanlışı olabiliyor ve çocuk yanlışı seçmek zorunda kalabiliyor, çünkü soru yanlışı. Örneğin:

“Akşam evde oynarım”. Oysa, oyun gündüz oynanır. Beş tane oyun adı seçenek veriliyor, ki bu durumda hepsi yanlıştır. Okumaya başlamış bir çocuk durmadan oyuna yönlendirilmez.

Öte yandan olması gereken temel konular, aile, okul, doğa, sağlık, trafik, hayvanlar, taşıtlar gibi sosyal hayatı öğreten okuma parçalarını ve şiirleri kitapta hiç görememekteyiz.

Satır başı, satır uzunluğu ve paragraflarda kuralsızlık:

Hemen her okuma parçasında satırlarda düzensizlik var. Bazen sağ kenardan içeri, bazen sol kenardan içeri kolunlar boşluklar yapılmış, bazen yatay bazen gittikçe küçülterek son paragrafta bitişler var. Bun yolla, satır sonundan satır başına otomatik göz atlamaları engellenmektedir. Bu durum okuma hızını keser ve dikkat dağıtır, bir üst satırla alt satırın bağlantısı kopartılmış olur. Kuralsızlık aklın kabullenmediği şeydir, kuralsızlık akıl bağlarını kopartır.

Kitaptaki resimler hakkında:

Kitaptaki resimlerin tamamı düşsel resimler olup hiç biri gerçek hayattan fotoğraf değildir. Bu resimlerin hemen hepsinde aşağıdaki yanlışlar görülmektedir.

-Resimlerin büyüklükleri arasında orantı yok. Resimlere ayrılan alan her sayfada yazıdan daha büyük ve farklı büyüklükte resimler.

-Resimlerin hemen hepsi çerçevesiz, sınırsız kenarları açık halde. Sınırsız resim insan beyninde sayfadan daha büyük bir alanı kaplar; ürkütücüdür. **Çerçevesiz resim beyni dağıtır!**

-Yazıdan çok resim var. Okuma kitabı gibi değil, resim kitabı gibi.

-Bir başlık altında resmedilen bir karakter 3 resimde 3 başka insan gibi, bozuk resmediliyor. Tutarsız, dengesiz çizimler.

-Abartılı kocaman insan bedenleri, orantısız bedenler çizilmiş.

-Resimler, çocuğun tüm dikkatini okumaya veremeyecek kadar dikkat dağıtıcı büyüklükte. Yazılar itilmiş durumda.

-Birbiriyle aynı temayı veren resimler abartılı olarak ardı ardına, yan yana.

-Yazılar renkli resmin içinde başlatılmış, göz yorucu, gözleri bozucu.

-Farklı mesafelerden okumayı gerektiren koyuluk-açıklık farkları her bir sayfada. Yıl sonuna kadar bütün çocukların gözleri bozulacaktır.

-Tüketime yönelik resimlendirme ve konular ağırlıktadır. (1.sınıf çocuğuna cep telefonu, yaş günü hediyeleri, bayram hediyeleri, vb.)

- Çocuğun mantığına uymayan, gerçek hayatın dışında şeylerle dolu bir kitap. Hayatla bağ kurulması imkansız konular var.

-İki sayfayı kaplayacak kadar kocaman ve sınırlandırılmamış resimler; resmin çocuğun beyninde kapladığı imaj alanı yazıyı algılamaya yer bırakmamaktadır

-Resimle konu başlığı ile örtüşmüyor.

-Futbola özendirme ağırlıktadır ki, bu bir çocuk sporu değildir. Top resimlerinde düzgün çizilmiş tek bir tane resim yoktur; şekiller ve renkler asimetriktir.

-Son sayfada yer alan Türk Dünyası Haritasında Türkiye adeta seçilemiyor. Belirgin olan sarı renkli alan ise Kuzey Doğu Asya'da bir yerdir. Oysa, Türkiye haritası resmin ortasına gelecek şekilde komşularıyla birlikte verilebilirdi. Ayrıca 1.sınıfta Türk Dünyası haritası herhangi bir ünite ile bağlantılı da değildir.

-Kitaptaki bütün okuma parçaları yazarlarına rağmen "düzenleme" yapılmış, değiştirilmiş, cümleler bozulmuş, anlamsızlaştırılmış, konular ucubeleştirilmiş ve bu yolla yazarları da değersizleştirilmiştir.

Atatürk Resmi: Orantısızdır. Omuz-baş-beden ölçüleri bozuktur. Gözlerin yeri, bakışlar, alın çene arasında orantısızlık... Bu resim eski doğru resimlerin yerini bir süre sonra alacak ve Atatürk'ün gerçek resimleri kaybolacaktır.

İnsan beyni kasetçalar gibidir, üzerine kayıt yapıldığında alttaki kayıt-görüntü silinir. Anlaşılan odur ki, Mustafa Kemal Atatürk'ün doğru resimleri hafızalardan silinsin istenilmektedir.

Konu Başlıkları: Hemen bütün başlıklar ya resmin içinde, ya altında, yanlış yerdedir. Önce resim sonra onun altında konu başlığı olamaz.

Okuma metinleri:

1.konu; "Şemsiye" şiiri.

Sayfanın başında gece, yıldızlar varken, sayfanın alt kısmı gündüzdür! Asimetri gece-gündüz olarak renkli sayfanın mesajıdır; bu asimetriden akıllı bir imaj yaratılamaz!

Daha ilk parçada dünya kötülüklerle dolu, çöplük içinde bir yer olarak resmediliyor; çocuk hayatı neşe içinde yaşanılacak bir yer olarak göremez.

Dünyayı kötülüklerden bu şemsiye kurtaracakmış; akıl, çalışkanlık, okuma, bilgi gibi erdemler bu şiirde yok.

Bir şemsiyem olsa

Kocaman kocaman olsa

Dünya'nın üstüne tutsam,

Kötülüklerle engel olsa

Bir uçan balonum olsa

Kocaman kocaman olsa

Tüm kötülükleri içine koysam

Dünya'dan uzağa atsam

-“Dünya” özel isim oluverdi.

-Balon ile şemsiye kurtarıcı oluverdi.

-“Kötüler” diye bir kavramla tanıştı çocuk, üstesinden gelemeyeceği bir görev verildi çocuğa, ürkütücü bir durum.

-İki sayfa resim var; şiir ise sekiz satırcık.

-Resmin üst yarısı koyu renkli, 1.kıta koyu renk üzerine geliyor.

-“Kötü” kavramı bu resimlerde çevre kirliliği olarak verilmiş. Çocuğun elinde çöp torbası, dünyanın çöpünü topluyor. Şiirle ne alâka?

-Kötü kavramını bu yaşta vermek yanlış iken, çöp ile “kötüler” nasıl aynı imaj içine konulacak, mümkün değil!

-Çocuğa hayatı sevdirmek yerine onu hayattan korkutmak bu metnin psikolojik sonucu olacaktır.

2.Konu; "Güneş nereye gidiyor?"

Böyle başlık olmaz; çünkü güneş bir yere gitmez, biz onun etrafında döneriz! Çocuklara sürekli GECE hayal ettirmek gündüzün ışıklı hayatını yok saymaktır. Oysa hayat, gündüze dair bir durumdur.

"O akşam ayakkabılarımı giydi, Güneş'in peşine düştü... Güneş'e doğru koştu... Yorgun düşüp otların arasına sırt üstü uzandı... Ay'ı gördü. Ay birden konuşmaya başladı..."

Gördüklerinin rüya olduğunu anladı... Demek ki rüyalar gerçek olabilir diye düşündü... Ay ile bir daha konuşabilmek için tekrar gece olmasını bekleyecekti. Acaba rüyasında olduğu gibi Ay ile konuşabilecek miydi?..."

-Çocuklar güneşi her gün görerek bu yaşa geliyorlar, çocuklar güneşin peşine koşulmayacağını yaşayarak öğrenmiş olarak okula gelirler. Çocuklar bu kadar aptal yerine konulamaz. Çok uçuk ve öğretici hiçbir yanı olmayan bir okuma parçasıdır.

- 4 sayfa yazı, 4 büyük resim; resimlerde çocuk güneş batarken ona bakıyor, sonra güneşi kovalıyor, sonra ormanın kenarında uyuyor, sonra ailesi onu ormanda uyurken görüyor.

-Neresi rüya, neresi gerçek belli değil.

-Ay çocuğa bakıyor, çocuk gece ormanda yatıyor; çocuk neden ormanda uyurken resmedilir, uyuma yeri orası mıdır?

-Gerçek hayatta ürkütücü olan bir şeyi normal bir durum gibi çocuğa sunmak ruh sağlığı açısından da eğitici bir şey olamaz.

-Rüyaları gerçek hayatın bir parçasıymış gibi çocuğa vermek onu hayata hazırlamak değildir.

Bu metnin psikolojik sonucu, çocuğu gerçek hayatla bağ kuramaz hale getirmek olacaktır.

Merak edip, Hayat Bilgisi (1.2.3.sınıf) ve Fen Bilgisi (4.5.sınıf) ünitelerinde GÜNEŞ'e dair ne veriliyor diye araştırdığımızda şunu gördük:

Güneş, ilk üç sınıfta, masal kahramanı olarak, 4.ve 5.sınıfta ise Güneş enerjisi üretme kaynağı olarak verilmektedir. Bu müfredata göre artık GÜNEŞ HAYAT KAYNAĞI değildir.

Eski kitaplarda, sağlıklı yaşam için güneşi anlatan üniteler vardı. Orada, Güneş hayat verir, mikropları öldürür ve "Güneş giren eve doktor girmez" atasözü öncelikle öğretilirdi. Hatta, Verem Haftasında, "verem hastasının çamaşırları kaynatıldıktan sonra güneşte kurutulur", "çamaşırlarınızı güneşte kurutunuz, mikropları ölsün", gibi bilgiler verilir.

Günümüzde artan virüs çeşitlerinin neden olduğu, Kuş Gribi, Domuz Gribi gibi güneşsiz ahırlarda (hızlı üretim nedeniyle) ortaya çıkan hastalıklara karşı en etkili korumanın güneş olduğu çocuklara ders kitaplarında öğretilmelidir. 2009'da, Fransa'da başkanlık sarayının mahzeninde kalan bekçi ailelerinde uyuz hastalığının görülmesi, buradaki sünger yatakların hiç havalandırılmaması nedeniyle, benzer şekilde güneşin devre dışı bırakılması sonucudur.

3.Konu; "Gökkuşığı" şiiri.

Ne bayrak, ne okul, ne bayram şiirleri var. Şemsiye, gökkuşığı... Bir şeyin sevgisini vermek için şiir öğretilir çocuğa.Oya burada uçuk konular ele alınıyor.

GÖKKUŞAĞI yazısı okunamıyor. Çünkü mavi zemin üzerine her bir harf başka renkte yazılmıştır. Her renk bir başka nesne demektir beyin için, o nedenle sözcüğün her bir harfi ayrı algılanır, bütünlük halinde görülemeyeceği için asla algılanamaz!

Gökkuşığının renklerini sayarken sözcükler adı geçen renkte yazılmış ve zeminde ise koyu bir mavi renk var. Sorun renkli zemin üzerine renkli yazılar: Görme bozukluğu yapar. Örneğin burada, "turuncu" sözcüğünü seçebilmek için kitabı gözünün dibine kadar yaklaştırma ihtiyacı var.

Resim: Gökkuşığı üzerinde kayan çocuklar. Zemin tam sayfa kenarlıksız pürüklü bitirilmiş halde. Bir resim sanatında bu asla olmaz. Diğer sayfada da kenarlar pürüklü bırakılmış. Çocuk bu tür kenarı bozuk resimlerden denge kavramını alamaz.

Oysa, **denge ve simetri doğanın ve insanın en temel özelliğidir.** Eğitimin hedefi çocuğun denge ve simetrisini destekleyerek geliştirmektir. Bu, çocuğa matematiksel düşünme gücü kazandırmak demektir. Görülen odur ki okuma kitabında, çocukta var olan matematiksel düşünme gücü paramparça edilmektedir.

4.Konu; "Ayla'nın Bulut Oyunu".

4 sayfa yazı, 4 tam sayfada resim, yazı onun üzerinde başlıyor.

Aptalca sözler: Bulut sarı deveye benziyor (bulut beyazdır), yanında beş kanatlı bir kuş (iki kanatlı kuş olur), Keloğlan'ın yaşlı annesi (yaşlı nine olur), bulut peri kızına benziyor (nasıl oluyorsa), ardında bir kuzu sürüsü (kuzu sürüsü olmaz, kuzular anneleriyle birlikte dolaşır, annesiz dolaşan kuzular...

Renkli resim üzerinde yazı: Başlık yazısı ile resim aynı tonda neredeyse, yazıyı seçmek çok zor, görme sorunu yaratır. Yazılar bir beyaz buluta giriyor, bir maviye; burada çocuğun gözü okuma ayarı yapamaz.

Resim konusu: Kız çocuğu buluta bakarak konuşuyor (aptalca), 2.resimde bulutlara bakıp konuştuğu için ablası onu azarlıyor ve resimde çocuk ağlıyor, çok üzülüyor. Azarlanmış çocuk resmi yapılmaz, çocuğun psikolojisi bozulur, öykünün kahramanı ile empati kuramaz, sıkıcı bir yazıyı kimse okumak istemez.

Ablasına, “**Büyükler dikkatsiz oluyor**” diye bir cevapla, çocuğa büyüklerin hakkında hüküm verdiriliyor! Büyükleri güvenilmez yapmak ürkütücüdür.

“**Artık Ayla’nın bulut oyunu sona ermişti**”; çocuk bulutla oynuyormuş! Tuhaf bir ifade.

Parçada, gündüz zamanıdır belli ki, azarlayan ablası kucağına alıp yatağına götürüp masal anlatıyor ona! Gündüzden geceye atladı öykü! Kopukluklar bağ kurulacak gibi değil.

Çocuğu azarlayan ablası onu kucağına alıp yatağına götürüyor; ne tuhaf ilişkidir?

Bitiriş cümlesi: “**Ablası masal anlatırken Ayla uyuyakaldı. Uykusunda güzel rüyalar gördü.**”

-Bu bitirişin konu ile ne alakası olabilir? Uykusunda güzel rüyalar gördüğünü nerden biliyoruz ve neden yine rüyalarla final var?

22.sayfada, Neler Biliyorum değerlendirme bölümünde “**Ayla rüyasında neler görmüş olabilir? Resimleyiniz**” ödeviyle, çocuklar rüyaları resimlemeye kadar götürülüyor!

-Bu yöntemle çocuğumuz rüya görmeye ve rüyasını resimlemeye yönlendirilmektedir. Psikolojik sonuçlarını düşünmek bile ürpertiyor!

5.Konu; “Bora’nın Telefonu”

4 sayfa resimli yazı. Bora okuldan eve gelirken, ilk resimdeki telefon bir **cep telefonudur**.2. ve 3. resim ise birbirinin hemen aynısıdır; bunlarda iki kardeş halı üzerinde yoğurt kaplarıyla iplik kullanarak telefon yaparlar, fakat resimdeki **teller yerde dolanmaktadır!** Bu telden titreşim gitmez!

Yanlış resim veriliyor bir deneyde. Belki de çocuğun yaptığı ilk deneydir bu! **Bilimsel resimlere güvensizlik burada başlayacak; resim ile yazı arasında açık çelişki vardır.**

-Resim karesi sayfanın yarısından büyük ve okuma yazısı resim üzerinde başlatılıyor; gözün görme ayarını bozar.

“Bora ve Beste o gün akşama kadar bu telefon ile oynadılar” diye bitiyor. İyi yalan.

Cümle içinde koyulaştırılmış “**merak ettim**” ne anlama geliyorsa, olmayan bir yazım kuralı ortaya çıkıyor!;

6.Konu:”Deniz Kızı Okulda”.

Deniz kızı okula nasıl gelir? Bir tuhaflık daha.

Okulda bir tiyatro varmış, 4 tam sayfa, 2 tam sayfa 2 yarım sayfa resimli. Akvaryum sahnesi resmediliyor, tiyatrodaki deniz kızının yaşamı anlatılıyor...

“Burak çok şaşırılmıştı, ilk defa bir deniz kızı görüyordu.” Deniz kızı balıklarla dans ediyordu, elindeki buketi seyircilere attı ve oyun bitti... Tiyatro diye çocuklara verilen bilgi bu! Hani tiyatro insanı insana insanla anlatan sanattı!

Bu okuma parçası da kocaman bir fiyasko; içinde çocuğa hayata dair verdiği bir bilgi yok. Boş şeylerle çocukları oyalayan, kocaman bir hiç!

7.Konu; “Kamp Arkadaşları”

Başlık konulmamış, doğrudan resimle başlıyor sayfa. Başlık sağ sayfanın en dibinde, masanın ayağının altına girmiş...

Çerçevesiz, çok irileştirilmiş resimle, iki tam sayfayı kaplayan kocaman bir masa, üzerinde pasta, aile masada oturuyor.

Okuma parçası sol sayfadan değil sağ sayfana başlıyor ve dipte iki satırcık: **KAMP ARKADAŞLARI**

“**Nilgün’ün doğum günüydü. Hediyesi açmak için sabırsızlanıyordu.**”

Masada hediyeler yok, çocuk mumlara üfleme üzere resmedilmiştir.

Yazı başlığı ile hiç ilgisi yok. Doğum günü hediyesi anlatılıyor. Çocuğa dedesi kamp çadırı hediye etmiş. Okula yeni başlayan çocuğa edilecek hediye çadır olmaz ve çadır, çocuğa değil ailenin kendisine aldığı bir eşyadır. Her üç resimdeki dede birbirinden farklı ve anormal vücutlu, yine her üç resimdeki kız çocuğu da birbirinden farklı ve anormal orantısız bedenli. Resimler yazının satırlarını yok ediyor, satır boyları birden kesiliveriyor; beynin alıştığı göz atlaması şaşırtılıyor.

Dedinin resmine dikkat: Hediyesini beğenecek mi diye mahcup ezik bir halde resmedilmiş. Bir dede, torunu karşısında böyle ezik resmedilemez; dede torun aile ilişkilerinde asla olmaması gereken bir durum eğitim kitaplarına giremez!

3.resimde çerçeve yok, anormal büyük ve çok aptalca çizilmiş bir resim ve bu resim yazının içine girmiş, satır boyları kısaltılmış!

Son resimdeki kız bir başkası, resim yuvarlak kesintili, satırlar önden kesilmiş haldedir. Satır başı-sonu girintiler kuralsız ve cümleler di’li geçmiş, miş’li geçmiş, karışık haldedir.

8.Konu; “Keloğlan ve Çocuk Bayramı”

Bu nasıl bir 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ise, kahramanı Keloğlan olan bir masal konusudur! Bu bayram, ne hazindir ki bu parçaya göre, Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılış günü de değildir...

Yiğit adlı çocuk Keloğlana şu cevabı verir: **“Çocuklar büyüyünce ülkeyi yönetecekler. Onun için bu bayramı Atatürk çocuklara armağan etmiş.”** Bunu Keloğlan ile konuşuyor çocuk, yani masal bu! Yaşanmadı hayatta...

Resim: Keloğlan, palyaço, çocuklar, balonlar ve minicik iki tane bayrak! Balonlar bayraklardan daha yukarıda...

Son resim; balonlar ellerinde el ele tutuşmuşlar... Bayrak yok! Atatürk resmi yok!

Bu okuma parçası, Prof.Asiye Karadağ’ın okul öncesi çocuklar için yazdığı Dramatizasyon kitabından alınmış, değiştirilmiş, hatta içindeki “özgürlük ve bağımsızlık” gibi bir çok ifade yok edilmiştir. Yazarın kendisiyle görüşmemizin sonucunda ana metinle hiç ilgisinin kalmadığı ortaya çıkmıştır. Yazardan ve yayınevinden izinsiz ve değiştirerek basılmış, dramatizasyon gereçleri ve rollerin anlatıldığı giriş çıkartılmış, giriş bölümüne de bir şiir eklenmiştir:

“Ben bir garip keloğlanım / Eşeğimin yok palanı / Varım yoğum doğrudur / Asla sevmem ben yalanı”

Görüşmemiz sırasında yazar, giriş bölümüne eklenen bu şiiri asla eğitsel bulmadığını belirtti. Yıllar önce radyo yayınları sırasında Keloğlan üzerinde yapılan bu değiştirmeye masallardaki Keloğlan’ın hiçbir ilgisinin olmadığını, bunu bütün sınıflarında anlata geldiğini, karşı çıktığı bir şiirin bu metne sanki kendisine zıtlık olsun diye konulduğunu, eğer kendisine sorulsaydı buna asla izin vermeyeceğini söyledi. (Ankara Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi. 28.3.2008)

Renklendirilmiş sayfalarda yazıların okunaksızlığı, “KORO” halinde söylenen yerlerin çıkartılmış olması, 23 Nisan Bayramının özü olan “Özgürlük ve Bağımsızlık” ifadelerinin ana metinden çıkartılması yazarın itiraz ettiği diğer durumlardır.

Bu görüşmemizde metnin yazarı Prof.Asiye Karadağ durumu avukatına bildireceğini, yasal olarak hakkını arayacağını belirtti. Bu sırasında tesadüf okulun salonunda bir seminer vardı ve konusu bir televizyon kanalının yayınındaki “Evimizin Halleri” dizisinin sanatçılarıyla söyleşi idi. Asiyeye Karadağ öğretmenimizin öğrencileri de derse girmeyip salona gitmişlerdi.

Ders saati içerisinde böyle bir seminer ilgimi çekti, gidip beş dakika izledim ve tepki vererek salondan ayrıldım. Çünkü, konu dizinin yeni bölümü olan “babasız çocuk doğurmak ve doğacak bebeğin ve 18 yaşındaki bu evin kızının olası sorunları” idi. İzleyici öğretmen adayı öğrenciler bu konuşmayı yapan dizinin oyuncusunu alkışlıyorlardı. İnanılır gibi değildi; benim torunlarımın öğretmeni olacak olan bu gençler benim vergilerimle bu eğitimi alıyor, bu okul benim vergilerimle öğretmenlerine maaş veriyor ve bu okulun dekanından onaylı afiş okulun duvarlarında asılı duruyordu. “Neyi alkışladığının farkında mısınız gençler? Aile kavramı bitti, ahlâksızlığı olağanlaştırıyorlar, sizi babasız çocuk doğurmaya yönlendiriyorlar ve siz bu senaryoya ortak ediliyorsunuz, bunu alkışlıyorsunuz!” diye haykırdım.

Ne hazindir ki bu okulda geleceğimizin öğretmenleri böyle eğitilmektedir ve burada çocuk gelişimi bölümünde Parçalı Zekâ üzerine halen doktoralar yapılmaktadır. Maalesef, kendi kazdıkları kuyuda boğulmakta olduklarını görmeyen bu öğretmenlerin maaşlarını da biz ödemekteyiz!

İşte parçalı zekâcılarının eğitimi getirdiği yerde bu yazıma malzeme olan ders kitaplarını görüyorsunuz! Zeka tektir, parçalanmaz, parçalarsan ortada beyin kalmaz; parça bütüne eşit değildir; olaylar arasında bağ kurabilmeye akıl/us denir, aklını hızlı kullanmanın adı zekâdır! Zekanın teklîğe dayalı tanımlı parçalı olabilirmiş gibi değiştirilirse, tüm eğitim işte böyle biter, ortada beyin meyın kalmaz! Görüldüğü gibi İlköğretim 1 Türkçe Ders kitabında, kitabın her cümlesinde her satırında onlarca kere akıl-us bağları kopartılmaktadır!

9.Konu; “Kırmızının Sevinci”

“Benim adım Kırmızı...” Burada, bir renk özel isim olmuş, çocuk kendini renk yerine koyamaz, bunu soyutlayamaz! Ortada Orhan Pamuk esinlenmesi postmodern bir isimlendirme var.

Çocuklar, kırmızı balon, kırmızı top, kırmızı pabuç, kırmızı şeker sevdiği için kırmızıyı severmiş... Tam dört sayfa kırmızı balonlu resimler. İçi kof bir sevgi, sebebi yok bu sevginin.

Son resimde bir tane Türk bayrağı var, o da çocukların elinde değil, bir uçağın kuyruğunda havada uzakta, minicik görünen, çirkin çizilmiş, uzaktaki bir resim... Ve orantısız, zarf kapağı gibi uçuyor, ama dalgalanmıyor, tuhaf!

Sayfa düzeni: Satırlar ortaya toplanmış, iki yandan balonlarla sıkıştırılmış, ne satırbaşı var, ne cümle sonu, hiçbir kuralı olmayan bir kompozisyon var. Her bir cümle bir başka zamanla bitiyor, miş’li, di’li, gelecek zaman...

Bitiş cümleleri:

“En tatlı, en güzel hallerimi çocukların önüne serdim. Bayraklarla, balonlarla dünyayı süslediler. En çok da bayrağın renginin kırmızı olması beni sevindirmişti.”

Sevinen kim? Çocuk değil, bir soyut kavram “kırmızı” renk sevinebilir mi? Bu kadar dolaylı düşsel anlatımı çocuklar algılayamazlar.

-Bayrak ne bayrağı, yok! Dünyayı süslüyor ama sınıfı, okulu, sokakları, evleri değil! Türk ulusunun simgesi değil, balon gibi bir süs!

Oysa, bayraktaki kırmızı rengin adı AL’dır, böyle bir kavram ise hiç yok.

10.Konu; “Bayram Sevinci” şiiri.

23 Nisan için bir şiir yok, ama bu bayram bir dini bayramdır, o da tam anlatılmıyor.

Yanlışlarını açalım: Ne şeker bayramıdır ne kurban bayramı, belirsiz soyut bir bayram.

Giysiler almıyor, “bir güzel giyiniyor”. Oya insan bir güzel karnını doyurur, bir güzel yüzer, ama, bir güzel giyinmez! Böyle Türkçe ifade yoktur!

Ayakkabı dedemden
Gömlek anneannemden
Pantolon babamdan
Kaban annemden
Bir güzel giyindim (!?)

Biz herkese gittik (!?)
Herkes bize geldi (!?)
Bayram bir geldi
Bayram bir gitti (!?)

Sevgili bayram,
Çok çok sevdim seni
Sık sık gel, emi? (!?)

Resimler: İki sayfa kocaman resim. Kapıdaki karı koca yaşlı aile yoldan geçenlere bakıyor, fakat bu ailede misafir değiller. Bir karşılama veya veda yok ortada. Bayramlaşma anı hiç değil!

Bu resimde dini bayram olduğuna dair her hangi bir işaret yok. Şiirin sözlerinde de yoktur.

Çocuk korkuyla adamın boynuna sarılmış, ayaklarını toplamış, sırtı dönük... Çocuk yok bu bayramda, vedalaşmıyor bile, peki bu şiiri kim okuyor, öznesiz kaldı şiir!

“Bayram Sevinci” diye başlık atılması, sadece giysilerin üzerine kurulmuş!

Sayfa düzeni: İki sayfa arasında göz irtibatı olmayan uzaklıkta resim parçalanmış, araya yazı girmiş, koordinatlar buluşmuyor.

Ayrıca bu yazı bir şiir bile sayılmaz; şiirsel/sanatsal tek bir satır yok burada! Şiir diye çocuğa sunulan yazı türü bir ucubeliktir.

11.Konu; “Futbolcu Fil”

Başlık: Resim içine girmiş küçük harfle yazılmış, açık renkte “Futbolcu Fil” yazısı; hem dil kuralına aykırı, hem göz için sağlıklı değil. Konusu zaten saçma; hiç olmayacak bir şey!

Takımlarda oynayan tilkiler, tavşanlar ve fil gerçek hayatta bir araya gelemeyiz; tilki tavşanı yer, ikisi de filden korkar kaçır.

5 sayfalık yazı; fil baş rolde futbol oynuyor. Bir fil ile asla özdeşlemeyecek bir rol. Uçuk, yaşamdan kopuk! Futbola özendirmek değil; fil ile alay etme (fil kaleye sığmıyor, fil iki arka ayağı üzerinde duruyor..), tavşanlarla fili aynı takımda oynatma...

Son resimde soluk mavi kocaman bir filin kafasının üzerinde tavşanlar, olamaz! Resmin alt ucu sınırsız; filin hortumu uzatılırsa sayfayı deler geçer, ayakları da, gövdesi de yarım çizilmiş. İnsan beyni yarım resmi imaj olarak tamamlar ve bu durumda bu filin bedeni sayfalara sığmayacak kadar büyük yer tutar; bu filin imajı beyni patlatır!

Son satırlar küçülerek kuralızsızlık yapıldı, paragrafsız bitirildi.

12.Konu; “Mızıkçı”

Başlık resmin altına girmiş. Üst başlık sayfanın en üstünde olmalıdır.

“Mızıkçı” yazısı, resmin koyu renginin üzerindedir ve okunmaz haldedir; göz bozar.

Yine top oynayan çocuklar var, fakat çok can sıkıntısı içinde resimdekiler. Asla okumak için ferahlık vermiyor, ruh karartıcı; erkek çocuklar bunlar. Bir tanesi topu tutar, vermez, mızıkçılık eder.

Kız erkek birlikte oyun da yok, olumlu örneklere özendirme de yok... Eğitimin temel kuralları terz yüz edilmiş durumda.

-Resim yukarıda, yazı başlığı ise resmin altına düşürülmüştür, kural hatasıdır.

-4 sayfa resmin 3 tanesinde mızıkçılık yapan çocuk görüntülenmiştir. Negatif mesajlar görüntülendikçe beyinde kalıcı kareler oluşturur, çok büyük yanıştır!

13.Konu; “Oynuyorum” şiiri.

Bu bir şiir olmaktan çok uzaktır. Satırları yan yana getirildiğinde düz yazı olur bu. Şiir sanatı göz ardı edilmektedir.

Ayrıca; bu kaçınıcı konudur, çocuklar hep oynuyorlar! Ciddi bir iş hiç yapmadılar!

Aşağıdaki örnekte, çocuğumuza şiir diye verdiğimiz şey gerçekte şiir değil, gelişigüzel yazılmış sözlerdir:

Ne çok spor dalı var
Ben hepsini yaparım (?!)
Yüzerim, koşarım
Tavşan gibi zıplarım (?!)
Harika top oynarım
Bisiklete binerim
Yine de arkadaşlarımla
Oynamayı çok severim

Resimde, bir çocuk topu havaya atmış , iki çocuk bakıyor; bu çocuklar ne sporu yapıyor?

Şirin sonu ile başının bir bağlantısı yok!

Şiir sanatı hakkında: Şiir, ezberlenebilme özelliğinde, estetik ahenkte, güzel çağrışımlar yaptıran, zihni açan sözlerle yücelme duyguları veren bir sanattır.

Bu şiirde bir spor dalını sevdirmek üzere o sporun beğenilen özendirici özelliklerini, yararını anlatan hiçbir şey yoktur. Ne dediği belirsiz, ana fikri olmayan bir yazı ile çocuk eğitilemez!

14.Konu; “Kitap Sevgisi”

Dört sayfa yazıda 4 büyük resim var, hiç birinde okuma ortamı yok, çocuklar kırdı oynamaktadırlar. Orada kitap okumaya ve bunu oyun olarak yapmaya karar veriler.

Oya; okuma sevgisi kırdı verilmez, kırdı çocukların doğayla baş başa oldukları bir durum vardır, oradaki her hayvan, çiçek, çimen, taş, vb. her şey onların daha çok ilgisini çeker.

Kır ortamı hayatın bir başka güzel yanındır. İki hayat birbiriyle yer değiştirilemez.

Okunma ciddi iştir. Olması gereken ciddiyet bu resimlerde yoktur! Her çocuk bir başka gevşek pozisyonda, kitaplar ise adeta görünmeyecek kadar küçüktür.

Okuma mekanı sürekli değişiyor; ortada okul yok, okulun bahçesi deniyor, burası birden park oluyor, oysa resimler ne bahçe, ne park! Bir sayfa çevirince, bir tepe oluveriyor, ufuk çizgisi yok, son resimde ufuk çizgisi bir daha eğriliyor...

3.resimde anormal şekilde büyük gövdeli iki ağaç var, dalları ise bu gövdeyle orantısız. Altındaki yazıda "bir ağacın altında oturdular" derken, resimde iki ağaç vardır. Ağaçlar dik bir tepenin üzerindedir, buradan inilemez yuvarlanılır. Bir önceki ağaçlar en az 2 km uzaktaydılar ve düz ovadaydılar, oysa bu resimde tepe var.

4.resimde ise aynı ağaçların bedenleri kesilmiş, bir acailik var. Ufuk çizgisi bir daha değişmiş. Çocuklar birbirine kitap anlatmıyor, sessiz sinema oynuyorlar. Kitap okumayla asla ilgisi olmayan bir oyun bu. Çelişki üstüne çelişki var, asla birbiriyle bağ kurulamaz şeyler bunlar!

En önemlisi; kitap okumak bir kır oyunu değildir!

Toplam 15 satır için tam dört sayfa ayrılmış, okumaya değil resimlere bakıp (ki hepsi birbirinin aynı kır resimleridir) çocukları gerçek okuma becerisinden uzak tutmaya yönelik bir yazıdır. Bir Türkçe okuma metni bu kadar içi boş sığ olabilir!

Şimdi merak edip bu parçada kaç kere asimetri/dengesizlik yapıldığını saymayı deneyelim:

- 1-Başlık kural dışı yerde.
- 2-Resimler yazıdan daha büyük alan tutuyor.
- 3-Resim okul bahçesi değil, "Okulun bahçesinde toplandılar."
- 4-Paragraf yapılmalıydı: "Onlar kitap okumayı çok seviyorlardı..."
- 5-"Herkes evine kitap almaya gitti"; burası hani okul bahçesi idi!
- 6-"Bir saat sonra parkta buluştular." Eve gidip gelmek bir saat sürer mi? Zaman kavramı yok!
- 7-"...parkta buluştular" Hani burası okulun bahçesiydi?
- 8- "Birbirlerinin kitaplarına baktılar." Önceki cümleyle "ve" bağlantılı olması gerekir. Ya da, önüne "Sonra" konulması gerekirdi.
- 9-"Evine kitap almaya..." Resimde görünen bir tek ev yok, kimisi üç kilometre uzaktaki ormana doğru gidiyor!
- 10-"Bir ağacın altına..." Resimde iki büyük ağaç var.
- 11-Ufuk çizgisi kavisli.
- 12- Ağaçlar bir tepenin üzerinde.
- 13-Ağaçların gövde kalınlığı ile dallar orantısız.
- 14-Yayılmış çocuklar rehabet içerisinde kitap okur gibi, ancak kitaplar o kadar küçük ki, resmin en büyük alanı ağacın gövdesiyle kaplı; kitaba verilen değerle ters orantılı.
- 15-Ayakkabısını çıkarmış iki çocuk var, etrafta üç çift ayakkabı var. Ç
- 16-Mor çizgili çocuk bir sonraki resimde yok oldu (1), kırmızı giyindi (2), saçının kesimi değişti (3).
- 17-Ayakkabısını çıkarmış çocuğun ayağında çorap yoktu, son resimde çoraplandı.
- 18-3. resim ile 4.resim büyüklüğü arasında orantısızlık.
- 19- Son resimde ağaçların gövdeleri kesik, dalları yok.
- 20-Son resimde ufuk çizgisi bir daha değişmiş.
- 21-Son resimdeki çocuklar "Sessiz sinema" oynuyorlar, anlatma yok!
22. Son resimde kitaplar ortadan yok olmuş.
23. "Arkadaşları en çok Ali'nin anlattığı hikâyeyi beğendiler". Kitap okumak ile hikâye kitabı okumak aynı şey değildir. Başından beri hikaye kitabı okudukları hiç belirtilmemişti.
- 24.Hikayelerin özeti yapılmadığı halde, Ali'nin anlattığını en beğenilen yapan nedir, belirsizdir!
- 25- "Herkes bu oyunu sevmişti". Paragraf gerektirir, kurala uyulmamış.
- 26- Kitap okuma bir oyun asla değildir!
- 27- Son cümle: "Bundan sonra sık sık kitap okumaya karar verdiler ve dağıldılar." Dağılarak bitiriş, toparlama değildir, ciddiyetsizlik verir.
- 28- "Dağılma" kavramı ile birlikte "nereye dağıldılar?" sorusu akla gelir, bu yanıtsız kalmıştır, yazının sonu muğlak bırakılmıştır.
- 29-Okumaya başlamış bir çocuğa toplam on beş satırlık okuma için dört büyük resim sunulursa, okul öncesi muamelesi yapılıyor demektir.
- 30- Başlıktaki "Kitap Sevgisi" yazısı resmin içinde olamaz, olması gereken yer sayfanın en yukarısidir.

31- Bitirirken, parantez içinde düzenlenmiştir yazan yerde, düzenleyenin adı verilmemiş, yazı, belirsizlikle bitirilmiştir.

32- Kitapta diğer yazarlara yer verilirken yazar Zülker Meydan'ın özgeçmişini yoktur.

33- Yazının başı ile sonu arasında çelişki Bitirdikten sonra görüyoruz ki, parçanın adı meğerse “Kitap Aşkı” imiş!

15.Konu: Yazarların özgeçmişleri: Hiç bir yazardan izin alınmadığı halde, üstelik de hepsini değiştirerek “Düzenlenmiştir” ibaresiyle imzalayan MEB kitap komisyonu, ne gereği varsa tam 6 sayfa yazarların özgeçmişine ayrılmıştır.

Bu kitabı toplama yazılarla ve değiştirerek yayınlayan TTK, kendi komisyon üyelerini baş sayfaya YAZARLAR diye koymuştur! Bir büyük çelişki de burada vardır.

Bazı yazarların özgeçmişleri konulmamıştır.

Özgeçmiş anlatımına her yazarın doğum tarihiyle başlanmış iken Asiye Karadağ'ın okuldan mezuniyet tarihi ile başlanılmış ve o bile yanlış verilmiş haldedir.

İlk sayfalarda satırlar boşluk bırakılmadan yazılmış haldeyken son sayfalara doğru bazen iki bazen üç satır atlanarak yazılmış,. Satır atlarken gözümüz belli atlamaya alışır, merdiven inmek gibi, bir basamak başka bir yükseklikteyse düşülür, okurken de beyin sendeler, boşluğa düşmüş gibi olur, sanki arada satır silinmiş gibi hisseder rahatsız olur.

Sayfaların zemini sarı renkte, yukarıdan aşağıya doğru açıklık farkı oluşmuş haldedir. Burada bir tuzak daha vardır; sarı rengin bir göz alıştırmaması olduğunu son sayfada anlıyoruz; oradaki haritada sadece sarı olan bölüme çocuğun gözü alıştırmaktadır. Psikolojik tuzak, dikkati bir renk üzerinde tutmak şeklindedir; alışılan rengi seçmek ya da ilk görülen yer orası olsun diyedir.

Demek ki çocuğun beynine kazınması istene bir başka ülke vardır; Türkiye diye bir yeri haritada tanınması, yerini öğrenmesi istenmemektedir.

16. konu; Türk Dünyası Haritası

Son sayfada, bir kuzey yarıküre haritası var, burada parlak sarı renkle belirginleştirilmiş Yakut (Saha) Muhtar Cumhuriyeti yazan bir yer var. Çocuk ne bilir Muhtar Cumhuriyet nedir, parantez içinde ikinci bir adı daha olmak nedir, neden bu kadar uzun adı var bu ülkenin? Beyne nakşedilen yer burasıdır!

Burada sarı renkli alanın seçilebilir olmasına çocuğun gözü 6 sayfa boyunca hazırlanmıştır.

Avrupa-Asya haritası boylu boyunca yer almış ve haritada sevimsiz kirli mor tonlarıyla çok kötü resmedilmiş bir harita var. Birbirine girmiş renklerle sınırları belirsiz, seçilemeyen, uzak bir yerde bir Türkiye var. Ülke isimleri de seçilemiyor. Ancak uzak Asya'da bir yer, parlak sarı renkteki “Saha Muhtar Cumhuriyeti” yazısı ise seçilebilen tek yer olarak durmaktadır.

Bu harita çocuğa Türkiye'yi asla öğretmez. Diğer ülkeleri de okunaksız ve ince-küçük harflerle, her bir yazıyı başka eğimde yazıldığı için, çivi yazısı gibi seçilemez halde olduğu için, çocuklar harita okumaktan nefret edecektir. Çocuklar için haritaya bakmak keyifli bir iş olamayacaktır, öğrenilmesi en zor iş olacaktır.

Sağ kenarda ülkelerin listesi diye bir kare var, orada 42 ülke adı yazılmış ve o kadar küçük punto ile yazılmış ki, yetişkin insan için bile bunları okumak işkencedir. Çocuk okumaktan korkar.

Sonuç:

Bu kitapta çocuğun severek okuyacağı ve ezberleyeceği bir tane şiir bile yoktur; ne Atatürk, ne Cumhuriyet, ne aile, ne Türkiye, ne yerli malı, ne yeni yıl, ne bahar, ne yaz, ne hayvanlar...

Bu kitap asla bir Türkçe okuma kitabı olacak özellikte değildir. Dahası yanlışları çocuğun beynine yerleştirdiği için çocuklar için sakıncalıdır. Temeli çürük ve yanlışlarla atılan bir zeminin üzerine uzun yıllar sürecek bir eğitim asla inşa edilemez!

Birkaç yıl sonra biz de İngiliz anne babalar gibi, “Neden bizim çocuklarımızı doktor mühendis olamıyor?” diye sormamak için bu kitap derhal kaldırılmalı, aklı başında bir okuma kitabı derhal yazılmalıdır.

Neden 2005'den itibaren hükümetin eski kitapları kaldırıp, yenilerini de bedava dağıttığını ayrıca anlatmaya gerek yoktur; Dünya Ticaret Örgütü, içi boş beyinler, seviyesi düşürülmüş aptallaştırılmış nesiller istemektedir. Bunun için SPAN adlı eğitim şirketi YÖK Dünya Bankası Dairesinde tam 10 yıl için başında durmuş, bizden maaş almıştır.

Geçici çözüm:

Sınıf öğretmenleri, kendi eski kaynaklarından seçtikleri okuma parçalarını bilgisayarda iri puntolarla yazıp, çıktı alıp spiral ciltleyip çocukların önüne koymalıdır!

Anne babalar, bu kitapları çocuklarının elinden alıp, kendi deneyimleriyle doğru seçtikleri okuma kitaplarını temin etmeli, çocuğunun öğretmeninden bu yönde hareket etmesini istemelidir.

İşte, temelden böyle sakat bir eğitimin seviyesini ölçmek için her yıl seviye belirleme sınavı yapacaklar, her yıl ne kadar daha geriye düşürdüklerini ölçeceklerdir. Bu sınavlara çocuklarımız sokmamak diğer önerilerimizden biridir.

Şimdi, yukarıdaki her bir okuma parçasının ana fikrini, çocuğumuza ne kazandırdığını veya ne kaybettirdiğini veya neyi yanlış verdiğini alt alta sıralarsak, Amerikano eğitimin temel felsefesini açığa çıkartmış oluruz. 2005'de başlatılan piyasacı eğitimle Türk Milli Eğitimi içinden yok edilen sadece ulusal kavramlar değildir; çocuk için gerekli olan temel bilgiler dahi çocuktan esirgenmektedir.

Bu eğitim asla bilimsel bir eğitim değildir!

Son söz:

3 yıldan beri uygulamaya geçirildiğimiz eğitimin temel felsefesi şudur:

ÇOCUĞU OYALAYIN, O OKUDUĞUNU ZANNETSİN!

ÇOCUĞUM, RÜYANI ANLAT!

Çocuk gerçek hayatla okudukları arasında bağ kuramaz olsun! Aptallaşsın!

Seviye belirleme sınavlarıyla her yıl çocuklarımızın ne kadar et beyinli hale getirildiklerini ölçmeye devam edecekler. Türk çocukları kaç yılda aptallaştırılır, bunu belirleyecekler.

İnsanlık ilk çağlara dönüş yolundadır ve çocuklarımız kendilerini bu gidişten kurtarabilme kabiliyetine sahip olamayacak kadar geriletilmek üzeredir. Biz yetişkinler, henüz bu mezziyetlerimizi kaybetmemiş olanlar, tehlikeyi fark edecek kadar aklımız kalmış ise, savunmasız yavrularımızı bu küresel tehlikeden korumak için hiçbir şey yapmıyorsak, dünyanın küresel haydutları kadar biz de suçlu olacağız.

Yarın çocuklarımızı ve torunlarımızı perişan görmek istemiyorsak, kendimizi ateşe atmak ve bu gidişe dur demenin yolunu bulmak zorundayız!

26.2.2008

EĞİTİMDE ALTIN SÖZLER:

Öğretmen okullarında okurken öğrendiğimiz altın sözleri anımsayalım, öğretmenlere ve öğretmen adaylarına belletelim, ki onlar bizim kendi torunlarımızın öğretmenidir.

- Zekâ tektir, diğerleri yetenektir!
- Akıl, olaylar arasında bağ kurabilmenin adıdır. (Yeni kitaplar akılsız cümlelerle doludur!)
- Zekâ, akıl denilen ışıklı bağcıkların ne kadar hızla parladığını tanımlar. (Parlak zekâ deyimi halk arasında kullanılan doğru bir tanımdır!)
- Çocuk sosyal varlıktır! (Onlar çocuk bireydir diyor.)
- Çocuk olumlu örneklerle eğitilir. (Yeni kitaplar olumsuz örneklerle dolduruldu.)
- Eğitim çocuğun zihinsel, fiziksel ve ruhsal gelişimini desteklemek içindir. (Yeni kitaplar çocuğun zihin, beden ve ruh sağlığını bozuyor.)
- Çocuk, hayatı neşe içinde yaşanılacak yer olarak algılamalı; ona hayatın güzellikleri fark ettirilmeli, estetik kavrayışı yükseltilmelidir.
- Öğretmenlik çocuğun yeteneğini ölçmek değildir.
- Somuttan soyuta gidilir, çocuğun önüne soyut resim konulmaz!
- Yakından uzağa gidilir, dünyadan-uzaydan başlanmaz!
- Çocuğa uyaksız şiir okutulmaz!
- Çerçevesiz resim olmaz, sınırsızlık beyni dağıtır!

- Çocuğun göz sağlığını korumak görevimizdir: Beyaz zemin üzerine okunaklı harflerle yazılmış kitaba 25-30cm'den bakacak çocuk! (Renkli sayfalardaki renkli yazılar görme mesafesini sürekli değiştirmeyi gerektirmektedir.)
- Çocuğun olumlu davranışları fark edilir ve aferin ile ödüllendirilir. Bu yolla olumsuz davranışları yok edilir.
- Çocuğun hatası yüzüne vurulmaz! (Hatası yüzüne vurulan çocuk yüz­süz olur!) Çocuğu affetmek büyüklüktür.
- Denge, evrenin ve insanın tek kuralıdır, eğitim dengeyi geliştirmek içindir!
- Çocuğun doğasına aykırı hiçbir şey eğitimin konusu olamaz! Örneğin, çocuk, yakından uzağa ilkesiyle eğitilir, üniteler ailemizden başlar. Yeni programda “Gökyüzü ve uzay ünitesi ile 1.sınıf başlıyor.

Özetle:

2005 Eğitim Programının Temel Eğitim Ders Kitapları bilim dışıdır ve bir silah gibi çocuklarımızın beyinlerini tehdit etmektedir.

Bu kitaplarla, çocuklarımız zihni ve duygusal tecavüz altındadırlar.

BİTTİ

5.11.2009